qz p illã decoctionẽ certissime expectauit glriã resurrectiõis. Et
p b etiã expectabat fieri dilatationẽ ecclie: Vñ subdit: a In
idumęã extẽdã calciamẽtũ meũ. Idumęa interptat ter
rena vel sãguinea: ⁊ significat gẽtilitatẽ: q̃ erat ̃rena p ̃renoꝝ
amoꝛẽ: et sãguinea p crudelitatẽ. Vsq̃ ĩ hãc extẽdit christ⁹ cal-
ciamẽtũ suũ. i. fecit p̃dicari hũanitatẽ ⁊ icarnationẽ suã. Caro enĩ eiusdẽ. Zcg⁹. Veit ad nos
fuit q̃si calciamentũ te/ calciata diuinitas. Vñ
gẽs diuinitatẽ suã sic pe dixit iohãnes baptista
Luc. iij. c. Venit fortior me p⁹ me: cui⁹ nõ sũ
digⁿ soluere corrigiã calciamẽti ei⁹. i. mysteriũ ⁊ rõnẽ icarnationis ei⁹ exponere. Ipi ꝯo ñ repulerĩ ꝫ calciamẽtũ: ꝫ suscęperĩ
p fidẽ: Vñ seq̃t: b Nihi alienigenę amici facti sũt. i. mi
p fidẽ ⁊ amoꝛẽ adhęserũt gẽtiles. Ex passiõe aũt sua/ñ tm̃ fides
gẽtiũ subsecuta ẽ: ꝫ ⁊ liberatio electoꝝ: q̃ꝝ aię ĩ limbo tenebãt.
Quoꝝ neutrũ p hoies potuit fieri: Vñ de vtroq̃ subdit q̃rẽs:
d Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã: q̃s deducet
me vsq̃ ĩ idumęã? Nõne tu deus ⁊c. Ciuitas munita
ẽ infern⁹: q̃ munita erat a diabolo/ita q̃ null⁹ poterat eã capere ⁊
Luc. 11. c. captiuos liberare: sed tãdẽ venit fortior illo christ⁹/ ⁊ vniuersa
arma ei⁹ diripuit ĩ q̃b⁹ ꝓfidebat: ⁊ spolia ei⁹ distribuit. i. aias
Job. 14. a. q̃ ibi tenebãt: ⁊ ĩ domo p̃is sui in diuersis mãsionib⁹ ꝓut me-
ruerãt collocauit. Hęc ẽ distributio spolioꝝ. Et ĩ hãc ciuitatẽ
munitã deduxit eũ de⁹. s. ꝓt⁹ diuinitat. Similiter et vsq̃ in
idumęã. i. in gẽtilitatẽ: vt dictũ est: Vñ dic: e Nonne tu
de⁹. s. deduces me illuc? Ductoꝝ enĩ est me⁹ sp: licet videar. i
passiõe me dereliq̃sse. Hoc ẽ q̃d subdit: g Qui repulisti:
id ẽ repellere visus es: h Nos. s. me caput ⁊ martyres mẽ/
bꝛa: dũ nos passiõib⁹ exposuisti. i Et nõ exibis de⁹ ĩ vir
tutib⁹ nr̃is. i. nõ ondes nec mãifestab teipm dãdo nob fortitudinẽ corporis ad resistẽdũ hostib⁹: sic aũ ꝓsueuisti facere anti
quo ꝓlio. Et ꝫ legi põt inꝛogatiue vl remissiue: ⁊ in idẽ redit:
scz q̃ nõ faciet ꝫ de⁹. Martyres enĩ nõ sũt liberati ĩ corpe: ꝫ p
patiẽtiã vicerũt: Vñ subdit christ⁹/ l Da nobis. s. mihi et
martyrib⁹ meis: m Auxiliũ ꝑ tribulatiõe. i. auxiliatricẽ
tribulationẽ: vt p eam vincam⁹ tortores. Et necesse est q̃ des:
Ps. 32. o Quia vana/ẽ/ sal⁹ hois/ĩ se: qz hõ nõ sufficit p se. Ps.
Nõ saluat rex p multã ꝯtutẽ. s. suã. Sz ĩ deo magna ẽ ⁊ firma
sal⁹ hoĩs: Vñ addit: p In deo faciem⁹ ꝯtutẽ/nõ in nob.
Virtutẽ fecerũt christ⁹ ⁊ martyres: cũ p patiẽtiã vicerĩ/ ⁊ aias
suas ĩmaculatas custodierĩ. Luc. xxi. d. Tademi a parẽtib⁹
et frib⁹ ⁊ cognat. ⁊ amic/ ⁊ morte afficiẽt ex vob. Et seq̃t: Capillus ꝑ capite vro non pibit: in patiẽtia vra possidebit. aias
vras. r Et ipse/tãdẽ/ad nihilũ deducet iimicos no/
stros/ꝓdẽnans eos in futuro iudicio.

Dozalit * Et ipsa fuit lebes/ per luxuriam. s. intus ardẽs ⁊ extra sordẽs.
Sed de lebete facta est phiala: ꝫm q̃ dicitur Zach. vlt. d.
Erũt lebetes ĩ domo dñi q̃si phialę corã altari. Unde de ipsa
cãtat ĩ hymno: Post fluxę carnis scãdala fit ex lebete phiala: ĩ
vas trãslata glię de vase ꝓtumelię. Hoc iquã dic christ⁹/ spei
meę: qz fac̃ spare ĩ me. Quis enĩ nõ sparet ꝑ dei miscõia: q̃ vi/
deret tãtã peccatricẽ recõciliatã deo ⁊ factã tãtã amicã ipsius?
Osee. ij. c. Dabo eis vallẽ achor ad apiendã spẽ. Sz q̃ ꝓside/
rat q̃ ipa ꝓsecuta est miscõiã/et sic sperat: debet etiã ꝓsiderare
ei⁹ pęnitẽtiã vt simile faciat: Vñ bñ sbdit ꝫm vtrũq̃ sensũ quẽ
ĩ ꝫbo posuim⁹: a In idumęã extẽdã calciamẽtum
meũ. Per idumęã q̃ sãguinea vel terrena interptat/intelligũ
tur pctores: ad q̃s extẽdit dñs calciamẽtũ suũ. i. exẽpla sctoꝝ
q̃ in sacra scp̃tura habẽt. Calciamentũ enĩ fit de corio mortui
aialis. Mortua aialia sũt scti: q̃ mortificauerũt corpa sua. Et
ad lr̃am ꝫm corp⁹ mortui sũt: q̃rũ coriũ relictũ est nob ad faci
enda calciamẽta. i. ꝓuersatio relicta ẽ nob ad exẽplũ/q̃ munire
debem⁹ pedes nr̃oꝝ affectuũ/ꝫ frig⁹ pigritię/ꝫ lapides duri/
tię/ꝫ estũ luxurię/ꝫ spinas diuitiarũ/ ⁊ hmõi. Prope etiã pęni
tẽtia magdalenę/ꝛ calciamẽtũ dñi: qz q̃si calciauit eũ: q̃si vt
ꝛ Luc. vij. f. Stãs retro sec⁹ pedes dñi/lachrymis rigauit

Per idumęã intelligũtur pctores

pedes ei⁹ ⁊ capillis tersit: ⁊ osculata ẽ ⁊ vnguẽto vnxit. Exemplo aũt ei⁹ ⁊ aliorꝝ sctorꝝ multi ad pniaz sũt ꝓuersi: Vñ subdit christus: b Nihi alienigenę. i. peccatores/filij diabolt:
c Amici facti sũt. i. filij dilecti ⁊ me diligẽtes ex toto corde.
Vl fm cõmunẽ vsũ dicẽdi: Amici facti sũt. i. recõciliati q̃ p⁹
erãt inimici. Scõm quẽ modũ loq̃ndi ꝛ Luc. xxiij. b. Facti sũt amici
berodes ⁊ pilat⁹ in ipsa die: nam antea inimici erãt ad iuicẽ. Sic ad ex/ emplũ magdalenę ⁊ alior sctorꝝ ãtiq̃ꝝ cõuersi sũt pctores. Sz qz iam pauci sũt q̃ talia dẽt ex/ empla: ⁊ pauci etiã sũt q̃ ꝓuertãt: q̃rit dñs: d Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã. i. ĩ corꝛ vallatũ multꝛ vitiis: ⁊ ĩ mẽtẽ pctorꝛ obstinatam? Aut/ e Quis deducet me vsq̃ in idumęã. i. ĩ mẽtẽ ̃rena ⁊ ̃rena amãtẽ ⁊ sãguiẽ pcti cruẽtatã? q. d. null⁹ vl pauci ꝫ faciũt. Iohãnes p̃cursoꝛ dñi mortu⁹ est/q̃ viã dño p̃pauit ĩ heremo. Multi enĩ etiã ex his q̃ se baptistas dicũt: mõ poti⁹ deũ abducũt ⁊ effugãt ab idumęa/q̃ꝝ adducũt eũ ibi. Sic ꝑ filijs heli ꝛ. i. Regꝛ. ij. d. q̃ erat pctñ eorꝝ grãde nimis corã dño: qz detrahebãt hoies a sacrificio dei. Sz vir iustus ⁊ pęnitẽs/ꝑ se ñ p̃sumẽt ⁊ pctoꝛib⁹ cõpatiẽt dicat q̃d seq̃t:
f Nõne tu de⁹. q. d. nos ñ sum⁹ idonei neq̃ digni vt dedu/
cam⁹ te ĩ ciuitatẽ munitã ⁊ ĩ idumęã: sed tu q̃ nõ indiges hũa/
no auxilio: nunq̃d ꝓpt ꝫ dimittes idumęã vt ñ eas ĩ eã? Nõ/
ne tu de⁹/q̃ p te potes q̃cq̃d vis deduces teipm vt capias eã?
q. d. sic facies. Esa. xxvij. b. Gradiar sup eã: succendã eã parit.
g Qui repulisti nos: q̃si nõ egẽs nr̃o auxilio. i Et nõ
exibis de⁹/ad capiẽdã eã: k In ꝯutib⁹ nr̃is: neq̃ capies
eã p fortitudinẽ nr̃az/ꝫ p tuã. Ps. Saluauit sibi dextera eius. Ps. 97.
Esa. xliij. d. Ego sũ ego sũ q̃ deleo iniq̃tates tuas, ꝓpt me. Nos
ꝯo potⁿ idigem⁹ tuo auxilio: Vñ l Da nobis auxiliũ/ñ
a, pspitate mũdi q̃ nociua ẽ: ꝫ/ n De tribulatiõe/q̃ iuuat:
qz retrahit hoies a pctõ ⁊ ad deũ redire cõpellit. Ps. Et adiu/ Ps. 106.
uit paupes ꝑ inopia. Dico q̃/ ꝑ tribulatiõe ⁊ nõ ꝑ pspitate:
o Quia vana sal⁹ hois. s. pspitas hũana ⁊ auxiliũ hũa/
nũ inutilia sũt. Vñ dic Basil⁹: Nõ q̃ram⁹ auxiliũ a corpis ro
boꝛe: nec a lęticia carnis: q̃ ab hoib⁹ glriosa dicũt/ꝫ a tribulati/
one: sic fecit paul⁹ q̃ dic: Cũ infirmor tũc potẽs sum. ij. Corꝛ.
xij. d. Quia tribulatio patiẽtiã opat: patiẽtia ꝓbationẽ: pba/
tio ꝯo spẽ: Ro. v. a. Et dicit ꝓseq̃nt: Eger es/ęq̃nimit tolera:
qz quẽ diligit dñs castigat. Paup es/lętare: qz manet te hęre/ Heb. 12. b.
ditas laçari. Ita dei nob sperem⁹ auxiliũ/si hũana velut nihil
ꝓsuturã ꝓtẽnam⁹. Hiere. xvij. a. Maledict⁹ qui ꝓfidit ĩ hoie.
Sic ꝯo adiuti a deo: p In deo: nõ in nr̃a potẽtia vl sapia:
q Faciem⁹ ꝯtutẽ. i. ꝯtuosã opationẽ: Quã in eo dicim̃ face
re: qz ipe potⁿ eã fec̃ q̃ꝝ nos. Vñ dic apls/Col. j. d. Laboꝛo cer
tando fm opationẽ ei⁹ quã opat ĩ me ĩ ꝯtute. Nec timere nos
oportet ĩpedimẽtũ diaboli vl maloꝝ hoim: Quia/ r Et ipe
ad nihilũ deducet iimicos nr̃os. s. dęmões vl malos ho
mines vl prauos mor⁹. Qui nũc ad nihilũ deducũt: cũ fortit re
sistẽdo vicunt ⁊ ꝓtẽnunt. Judicꝛ. v. c. Cõculca aia mea robu/
stos. Geñ. iij. c. Inimicitias ponã int te ⁊ mulierẽ: ipa ꝓteret ca
put tuũ. Deducẽt etiam iimici ad nihilũ: q̃ñ ꝓdẽnabũt: qz tũc
mallẽt nõ eẽ q̃ꝝ eẽ/q̃ñ fiẽt mali socij ei⁹ q̃ nõ ẽ. Eçech. xxviij. e. Job. 18. c.
Nihili fact⁹ es ⁊ ñ erꝛ ĩ ꝓpetuũ. Vel ĩ bono ad nihilũ deducit
dñs pctores: cũ eos humiliat vt se nihil reputẽt. ij. Corꝛ. xij. d
Tãetsi nihil sũ. Esa. xl. d. Oẽs gẽtes q̃si nõ sint: sic st corã eo.

Deus laudẽ meã ⁊c. Titul⁹. Expo. Ps. CVIII
In finẽ psalm⁹ dauid. Titul⁹ satꝛ. s. exposit⁹ est.
In p̃cedẽti psalmo ęgit ꝑ resurrectiõe ⁊ ascẽsiõe dñi:
Hic agit ꝑ cã meritoria istoꝝ. s. ꝑ passiõe ⁊ patiẽtia ei⁹. In q̃ eti
am ꝓtinet increpatio iudę ⁊ iudęoꝝ: et agit ꝑ pęna iudę: et p ꝫ
ꝑ pęna maloꝝ. Subdit etiã ꝑ resurrectiõe dñi/ ⁊ p ꝫ ꝑ bẽitudine
bonoꝝ. Intẽtio ẽ monere nos vt iudę maliciã declinem⁹ ⁊ chri
sti humilitatẽ ⁊ patientiã imitẽm̃. Modⁿ. Tres sunt ptitiões. Partitio psalmi
In ꝑma icipit ab ꝛone: et postea increpat iudęos q̃ reddũt ma
la, p bonis. In scda ẽ execratio iudę: ꝑ q̃ tñ solo nõ oia q̃ ibi di
cunt accipi pñt: ꝫ sicut petrus

eũt accipi pñt: ꝗ sic petr⁹ ꝑsonã ecclie portat: ita ⁊ iudas iimico
rũ: qb⁹ ꝯgruũt/ñ solũ e: ꝗ apti⁹ legim⁹ i ꝗ psalmo ō ipis: ꝗ etiã
ea ꝗ expssi⁹ ō ipo iuda dicũt: ibi: Cõstitue sup eũ. Tertio pe
tit vt ipe ꝓseqt gliã resurrectõis: ⁊ iimici diploidẽ ꝓfusiõis: ibi:
Allegozice in psona christi — Et tu dñe fac mecũ. Propha ꝗ loquẽt in psona christi i pas/
sione ꝓstituti dicẽ: a Ode⁹/pz: b Laudẽ me
am ne tacuer⁹ i. ne ta
ceri facias qn me resusci
tes. Et op⁹ ẽ vt ñ taceas
laudẽ: qz mali iudei ñ ta
cẽt vituperiũ. Hoc est
qd dicẽ: d Quia os
pctõr⁹ i. apti ⁊ mãifesti
detractor⁹ dicẽt⁹: In beelzebub pncipe dmonioz eiicit de/
monia: Matth. xij. b. e Et os dolosi. i. occulti detractor⁹
et adulator⁹ dicẽt⁹: Magr scim⁹ qz verax es ⁊ viã dei i ꝓitate
doces: Mat. xxij. b. Os inquã istoz/ f Sup me aptũ est:
Ps. 34. me deridẽdo. Sup. Dilataueꝛt sup me os suũ/ diceꝛt: euge eu/
ge ⁊c. De his duob⁹ peruerso ordine replicat dicẽs: g Lo/
cuti sũt aduersũ me ligua dolosa: Ecce qd scdo diceꝛat:
dolosi. k Et sermõib⁹ odij circũdedeꝛt me: Ecce q ꝑ
diceꝛat: qz os pctõr⁹ ⁊c. Et ꝗ/ vt dixim⁹/feceꝛt dicẽtes: In
beelzebub pncipe dmonioz eiicit dmonia: Et qñ clamabãt:
crucifige/crucifige: Joh. xix. a. Hi sũt sermões odij. m Cir/
Ps. 21. cũdedeꝛt: per ꝗ notat multitudinẽ ꝓpli ꝗ clamãtis. Ps. Cir/
Ps. 117. cũdedeꝛt me vituli multi. Et alibi: Circũdederũt me sic apes.
Vel ꝗ qd dicẽ: Os pctõr⁹ ⁊ os dolosi sup me aptũ ẽ: ōz
ō iuda: q fuit pctõr i se ⁊ dolosus i dño: qz ꝓditoz. Hic aperuit
os sup dñz/ cũ dixit: Quid vult⁹ mi dare: ⁊ ego eũ vob tradã:
Mat. xxvj. b. Quod aũt seqt: Locuti sunt ⁊c. de iudeis ōz:
sic expositũ est. Et possẽt dicere iudei: Malefactor nr erat: vñ
merito talia ei fecim⁹: Cõtra qd dicẽ: n Et expugnaueꝛt
me. i. ipugnaueꝛt: o Gratis. i. sine cã. Joh. x. f. Multa bo/
na opa ondi vobis a pre meo: ꝓpt qd hoz me vultis lapidare.
Vel/ n Expugnaueꝛt. i. viceꝛt fm suã opinionẽ: qz cũ eũ
crucifixũ videꝛt: crediꝛt eũ nõ resurrecturũ: Ñ ⁊ ipi abeũ/
tes munieꝛt sepulchr/signãtes lapidẽ cũ custodib⁹: Mat. xxvij
g. Et ꝗ feceꝛt/ o Gratis. i. sine causa: ⁊ loco grarũ qs referre
deberẽt ō bonis q̃ fecerat eis christ⁹: vt ꝓdictũ est. In q notat
Triplex ingratitudo iudeorum — magna ingratitudo iudeoz: Ñ in seqntib⁹ triplicẽ ingratitu/
dinẽ eoz ondit. Pria/fuit ingratitudo ozis: qz cũ ei gras referre
deberẽt/detrahebãt ei: Ñ dicẽ: p Pro eo vt me dilige/
rẽt. i. loco ei⁹ q me diligere deberent: Vel/pro eo/ ꝑ quo me
diligere deberẽt: qz. s. eoz ifirmos curabã: q Detrahebãt
mihi. Job. ix. e. Nos scim⁹: qz ꝗ hõ pctõr ẽ. Et iterũ Job.
ix. c. Nõ est ꝗ hõ a deo q sabbatũ nõ custodit: Et tu dñe qd fa
ciebas? Nunqd eis similiꝯ detrahebas? Rñdet dñs: r Ego
aũt orabã. s. ꝑ pctis eoz. Luc. xxiij. e. Pr dimitte illis/hãc
noxã: qz nesciũt qd faciũt. Scda/fuit ingratitudo opis: De q
addit: s Et posuerũt aduersũ me mala ꝑ bonis: faci/
entes me crucifigi. Et me etiã pus lapidãtes: fm q pus dictũ
est: qd ōz Job. x. f. Multa bona opa ondi vob a pre meo: ꝓpt
qd hoz me vult⁹ lapidare. Tertia/fuit ingratitudo cordis: Ñ
dicẽ: t Et odiũ ꝑ dilectiõe mea. Job. xv. d. Ut impleat
sermo q in lege eoz scpt⁹ ẽ: qz odio habuerũt me grat⁹. Sumit
Ps. 34. ō Ps. Qui oderũt me grat⁹ ⁊ ãnuũt ocul⁹. Moraliꝯ a Ode⁹
Moraliter in psona iusti siue penitẽtis — laudẽ meã ne tacuer⁹: qz os pctõr⁹ ⁊c. Hoc dicẽ iust⁹
siue pnitẽs: quẽ hoies pctõres i se/ ⁊ dolosi i primos/ vitu/
perãt: et detrahũt ei ocfacili: qd notat/ cũ dicẽ: f Aptũ est.
q. d. nunqꝯ sciũt ꝓitatẽ loq/ ꝗ qõcũqꝯ malũ venit eis ad os: fm
q vulgariꝯ ōz. Ñ Job. xvj. b. Aperuerũt sup me oza sua. Et
tales q ita vitupanꝯ a liguis malis/laudat dñs. Ñ exẽplũ habe
mus Nume. xij. a. vbi ōz: q locuta ẽ maria ⁊ aaron ꝯ moysen.
Et seqt q dñs dixit: At nõ talis seru⁹ me⁹ moysi q i oi domo
mea fidelissim⁹ est. Et Daniel. xiij. e. cũ sacerdotes mali vitu/
perarẽt susannã: dñs eam laudauit: qz suscitauit spm danielis
ad laudãdũ eã ⁊ liberãdã. Ñ dicẽ dauid. ij. Regl. xvj. c. Di/
mitte eũ vt maledicat mi: si forte reddat mihi dñs bñdictionez
ꝑ maledictiõe hac hodierna. Econuerso q a malis hoib⁹ lau/
Ps. 52. dant/a deo nõ cõmẽdant. Sup. Cõfusi sunt q hoib⁹ placent:

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t

Eũs laudẽ (CVIII
meã ne tacueris: qz
os pctõris ẽt os do/
losi sup me aptũ est. Locuti
sũt aduersũ me ligua dolosa
et sermõib⁹ odij circũdede/
rũt me: et expugnauerũt me
grat⁹. Pro eo vt me diligere
detrahebãt mihi: ego au/
tem orabam. Et posuerũt
aduersum me mala pro bo/
nis: ⁊ odiũ ꝑ dilectiõe mea.

qm̃ de⁹ spreuit eos. Et alibi: Qm laudat pctõr i desideriis aie Ps. 9.
suę: et iiqu⁹ bñdicit: Exacerbauit dñz pctõr. Luc. xvj. d. Qd
hoib⁹ altũ ẽ: abomiatio ẽ apud deũ. g Locuti sũt aduer/
sũ me ligua dolosa. Hiere. ix. a. Extẽdeꝛt liguã suã q̃si ar
cũ mẽdacij ⁊ ñ ꝓitat⁹. Ps. Dñe libera aiaz meã a labijs iniqs: Ps. 11.
⁊ a ligua dolosa. Et no
tandũ ꝗ ꝓsu breuiꝯ octo
vitia q̃ fueꝛt i iudeis: et
sũt in detractorib⁹. g
Locuti sũt: Ecce loq̃
citas ꝯ silẽtiũ. h Ad
uersũ me: Ecce teme/
ritas ꝯ reuerẽtiã q̃ dño
et bonis viris deberur.
i Lingua dolosa: Ecce fraus cõtra iusticiã. k Et sermõ
nib⁹: Ecce ꝓcacitas ꝓtra modestiã. l Odij: Ecce iimicitia
cõtra charitatẽ. m Circũdedeꝛt me: Ecce iniq̃ circũuen/
tio cõtra ꝓitatẽ. n Et expugnaueꝛt me: Ecce bellũ con/
tra pacẽ. o Gratis: Ecce ingratitudo cõtra gram. Col. iij.
c. Pax christi exultet i cordib⁹ vris: ⁊ grati estote. p Pro
eo vt me diligerẽt detrahebãt mihi. i. qz me diligebant
vt dicebãt mala ō me dicebãt. Sic eni dicũt detractores: Vo
uit de⁹/ego diligo illũ hoiez: ⁊ ꝓpt bonũ suũ dico: vellẽ q cor/
rigerẽt de ꝗ vitio vel de illo: qz talis vel talis ẽ. Et tãto forti⁹
detrahũt: quãto facili⁹ eis credit cõtra eũ cui⁹ amici eẽ credũt:
Quia de talib⁹ recte ꝓt dici illud Ps. Lingua eoz gladi⁹ acu Ps. 56
tus. Et ꝗ eni facili⁹ cędit ⁊ intrat ligua detractor⁹: qz amicũ se
simulat. Sz tũ ōz Michee. vij. a. Nolite credere amico. Ta/
les faciũt sic iudas: q osculo filiũ hois tradidit: Et ad ꝗ oscula
tus ẽ: nõ q eũ diligeret: sed q eũ facili⁹ traderet. Just⁹ tũ non
reddit malũ ꝑ malo: ꝗ bonũ ꝑ malo: Ñ addit: r Ego aũt
orabã. s. ꝑ detractorib⁹ meis: Alit nõ eẽt discipul⁹ christi di/
cent⁹ Mat. v. g. Orate ꝑ pseqntib⁹ ⁊ calũniantib⁹ vos. Hoc
execut⁹ fuerat hieremias: q dicẽ Hiere. xviij. d. Nunqd reddit
ꝑ bono malũ: qz fodeꝛt foueã aię meę: Recordare q steterim
i ꝓspectu tuo vt loqr̃er ꝑ eis bonũ ⁊ vt auerterẽ indignationẽ
tuã ab eis. Nec tũ sic orãdo ꝑ detractorib⁹ pñt boni viri eoz
detractiões cõpescere: sed eoipso q orãt ꝑ eis/vocãt eos hy/
pocritas: Ñ subdit: s Et posuerũt aduersũ me mala
ꝑ bonis. i. supposueꝛt q mala intẽtiõe ꝗ facerez qd bonũ ẽ:
scz orare ꝑ iimic⁹/ vel alia bona. t Et odiũ pro dilectiõe
mea. i. diceꝛt q licet orarẽ ꝑ pseqntib⁹/tũ odiebã eos. Sic di/
cũt multotiẽs mali ꝯ iustos. Et ꝗ totũ est ad bonũ iustoz: Ñ
Matth. v. a. Bti est⁹ cũ maledixerit vob hoies ⁊ pseqti vos
fuerit ⁊ dixerint oẽ malũ aduersũ vos mẽtiẽtes ꝓpt me: Gau/
dete ⁊ exultate: qm̃ merces vestra copiosa est in cęlis. Vel sic/
Odiũ pro dilectiõe mea. i. oderũt me: qz eos charitatiue
corripiebã. Amos. v. c. Odio habuerũt i porta corripiẽtez: ⁊
loquẽtẽ pfecte abomiati st. Vel ō ipo christo põt legi: q dicẽ de
pctõrib⁹: s Et posuerũt aduersũ me mala pro bonis. Aliter
Dñs eni multa bona fecẽ hoib⁹: creãdo: recreãdo: ⁊ facẽ q̃tidie su
stẽtãdo: ad pnitẽtiã expectãdo: et multis aliis modis: ꝑ qb⁹ ipi
deberẽt retribuere ei bona q̃ pñt facere: q̃ tũ nihil st i respectu
bonoz acceptoz: Ñ dicẽ Ps. Quid retribuã dño ꝑ oib⁹ q̃ re Ps. 115.
tribuit mi: Sz tũ multi ponũt aduersus eũ mala ꝑ bonis: q. s.
peccare ñ desistũt. Heb. vi. a. Rursũ crucifigẽtes sibimetipis
filiũ dei et ostentui hñtes Zach. xi. c. Si bonũ est i oculis vris
mercedẽ meã afferte. s. aias vras ꝑ qb⁹ mortu⁹ sũ: qz christus
passus ẽ ꝑ nob. Et addit: Si nõ: qescite. q. d. nolite ampli⁹ me
crucifigere ⁊ aduersũ me ponere mala ꝑ bonis. Et notabiliꝯ di
cit/ posuerũt/ q̃si videlz i cõmẽda vel i thesauro: qz iter reddet
eis totũ in pęna/qd mõ ponũt i culpa. Ro. ij. a. Thesauriças
tibi irã i die ire ⁊ reuelatiõis iusti iudicij dei: q reddet vnicuiq̃
fm opera sua. s. reddet id qd deposuerat/qd dñs custodit ei.
Deut. xxxij. e. Nõne ꝗ ꝓdita sũt apud me ⁊ signata i thesauris
meis? Eccli. xxviij. a. Pctã illi⁹ seruãs seruabit. t Et odiũ
pro dilectiõe mea. Christ⁹ eni nos dilexit/vt nos eũ dilige
rem⁹ ⁊ primũ. j. Joh. iiij. d. Diligam⁹ deũ/qm̃ ipe pr dilexit
nos. Si q̃s dixerit: qm̃ diligo deũ ⁊ frez suũ oderit/mẽdax ẽ ⁊c. Ps. 75.
Sz multi reddũt odiũ deo ⁊ ꝓxio. Ps. Supbia eoz q te ode/
rũt ascẽdit sp. Prouer. xxix. b. Viri sanguinũ oderũt simplicẽ.

Cõstitue. Scda ps

Allegorice ad Ifam de malis inde et in eorum

a Cõstitue. Scõa ps: vbi est execratio iudę ⁊ ꝓphetia de malis/q̃ mali ꝓ impietate recipiẽt. Primo g̃ allegorice seu ad Ifam ꝗ iuda ⁊ ꝗ iudęis exponam⁹: quoꝝ pęnę hic enumerank: ꝓmo spũales/postea tpales. Prima pęna spũal' eoꝝ/ē seruit⁹ diaboli. Vñ dicē christ⁹: non optãdo ꝗ ꝑdicẽdo: vel ꝓpha hoc dicē ꝓphetãdo: Cõstitue/o de⁹ pi: ꝗ Super eũ. s. sup iudã et sup ꝓplm iudaicũ: c Pctõrẽ. i. diabolũ q̃ antonomasice ꝗ peccatoꝝ: fm illud. j. Job. iij. b. Diabol⁹ ab initio peccat. q. d. facies. i. pmittes vt diabol⁹ sit dñs eoꝝ. Unde ꝗ iuda ꝗ: Job. xiij. c. Introiuit ī eũ sathanas. Scõa pęna/ē puersitas volũtatis: Vñ dicē: d Et diabol⁹ stet a dextris ei⁹. i. in potioribꝰ bonis ei⁹. q. d. q̃ sũt diaboli habeat ꝓ dextera: sic iudas q̃ christũ tradere potuit/⁊ iudęi q̃ ipm crucifigere potuerũt: habuerũt ꝓ dextera. Job. viij. f. Vos ex pre diabolo est⁹: et desideria pris vri vult⁹ facere. Tertia pęna/est dãnatio: Vñ dicē/ f Cũ iudicat/pticulari iudicio. s. ī morte: vel ī generali: g Exeat ꝗdemnat⁹. Judas seipm iudicauit/dicens: Matth. xxvij. a. Peccaui/tradens sanguinē iustũ. Et exijt: cõdẽnat⁹: Primo a seipo: sic ibi sequit: q̃ piect⁹ argẽteis ī tẽplo abiẽs laqueo se suspẽdit. Scõo ꝗdẽnat⁹ a deo: q̃ despe rauit. Quarta pęna/ē frustratio oꝛonis: Vñ dicē: i Et oꝛo ei⁹ fiat ī pctm̃. i. cũ pctõ. i. cũ defectu/vt nõ habeat effectũ. Et specialiꝗ intelligiꝗ de illa oꝛone iudę q̃ oꝛabat ⁊ desiderabat apud se vt inueniret occasionẽ tradẽdi dñm: et ꝗ fuit in peccatũ: q̃ sic oꝛãdo peccauit. Judęoꝝ etiã oꝛo q̃ q̃tidie christianis imꝑcank ē eis ī pctm̃. Enumerat⁹ pęnis spũalib⁹/subiũgit de tpalib⁹: Et ꝓmã ponit/vitę breuitatē/dicēs: l Fiant dies ei⁹ pauci. Sic fuit ad Ifam ꝗ iuda: q̃ cito post ꝓditionē suspẽdit se: et suspẽsus crepuit medꝰ. Et ꝗ iudęis pauci fuerunt dies eoꝝ sacrificij: q̃ sacrificiũ est ab eis ablatum. Osee. iij. b. Dieb⁹ mult⁹ sedebũt filij israel sine rege ⁊ sine ꝑncipe ⁊ sine sacrificio ⁊c. Scõa pęna/ē depositio honoris ⁊ dignitat⁹: Vñ subdit: m Et epatũ ei⁹ accipiat alt': qꝗ ꝗ iuda verũ fuit: q̃ matthias accepit epatũ. i. apostolatũ eius: sic habek Act⁹. j. d. vbi petr⁹ inducit istũ ꝗsũ. De iudęis similiꝗ verũ est: q̃ transijt ab eis sacerdotiũ: et gentiles hũt sacerdotiũ ⁊ epatũ. Tertia pęna/ē moꝛs tpal': De qua subdit:

Moraliter de miseriis pctõrũ

Fiãt filij eius oꝛphani

Moraliꝗ: hic describunk calamitates ⁊ miserię pctõris. a Cõstitue sup eũ pctõrẽ. s. malũ prelatũ: qꝗ magna vl' maxima miseria ē. Pęna enī magna/ē hẽre ꝑlatũ cupidũ vel auarũ: sed maioꝛ ē hẽre stultũ prelatũ: maxima autē est habere ꝓnicioſũ. De p. ij. Paral'. xij. b. Nõ stillabit furoꝛ meꝰ sup hierusalē ꝑ manũ sesach: veruntũ seruiẽt ei vt sciãt distãtiam seruitut⁹ meę ⁊ seruitut⁹ regni terrarũ. De scõo/ Zach. xj. d. Sume tibi vasa pastoꝛ stulti: q̃ ecce suscitabo pastoꝛē in terra: q̃ derelicta nõ visitabit/ ⁊ ispsũ nõ quęret/⁊ ꝓtritũ nõ sanabit: ⁊ id qꝗ stat ñ enutriet/⁊ carnes pinguiũ comedet: ⁊ vngulas eoꝝ dissoluet: Ecce descꝑtio stulti ꝑlati. De ꝓnicioso/ Job. xxxiij. d. Qui regnare facit hypocritã ꝓ pctã ꝓpli. Neemie. ix. g. Fruges ei⁹ multiplicank regib⁹ q̃s posuisti sup nos ꝓ pctã nr̃a: ⁊ corꝑib⁹ nr̃is dñank ⁊ iumẽtis nr̃is fm volũtatẽ suam ⁊ ī tribulatiõe magna sum⁹. Ecõtra bñdictio dei ē hẽre bonũ prelatũ. ij. Paral'. ix. b. Quia enī diligit deꝰ israel ⁊ vult seruare eũ in ēternũ: idcirco posuit te super eũ regẽ vt facias iudicia atq̃ iustitiam. Sequit vt postq̃ malũ ꝑlatũ habeat: qui videlicet nõ custodit oues ab inuasione lupi/ vt moꝛsib⁹ lupi infernalis exponak: Vñ addit: d Et diabolus stet: vt ei aduersek: e A dextris ei⁹: vt nõ pmittat eũ aliqꝗ dextrũ op⁹ facere. Zach. iij. a. Sathan stãbat a dextris ei⁹ vt aduersarek ei. Et nota q̃ diabol⁹ q̃busdã est a sinistris: q̃busdam a dextris: q̃busdã ante faciẽ: q̃busdã post tergũ: q̃busdã supra: q̃busdã infra. A sinistris/ē illis q̃s pseqꝗ in tpalib⁹: sic Job j. et. ij. A dextris/illis quos pseqꝗ in spũalib⁹. Ante faciẽ/eis q̃ ꝗsutias ei⁹ cauẽt. Eccch. xxvij. e. Ante faciẽ regũ dedite. A tergo/ē illis q̃ nõ previdẽt. Prouer. iiij. c. Via impioꝝ tenebꝛosa: nesciũt vbi coꝛruãt. Supra aũt ē eis q̃s ꝗculcat. Job. xx. d. Vadent ⁊ venient super eũ horribiles. Ps. Miserere mei deus: qm̃ conculcauit me homo. i. diabolus. De q̃ Matth. xiij. d. Inimicus hõ hoc fecit. Infra et sub pedib⁹ est eis qui eũ conculcãt. Roma. vlt⁹. c. Conteret dñs sathanam sub pedibus vestris. Ps. Supplãtasti insurgentes in me subtus me. Et ibidem: Cadent subtus pedes meos. Maxime autē ī die iudicij stabit diabol⁹ a dextris peccatoꝛis/ vt accuset eũ/ne ad dexterã dei collocek: Unde sequit: k Cum iudicꝗtur: scilicet in die iudicij: g Exeat/a facie dñi: h Cõdemnatus/illa sentẽtia/ Matth. xxv. d. Discedite a me maledicti in ignẽ ęternũ. Itẽ/exeat/ de conuẽtu iustoꝛũ: fm q̃ dicit Leuit⁹. xxiiij. c. Educ blasphemũ extra castra: et lapidet eum vniuersus populus. Tunc autē ita electi clamabunt et non exaudienk: sicut dicit Prouerb. j. d. Unde sequitur: i Et oꝛatio eius: qua tunc dicet cum fatuis virginibus: Dñe dñe aperi nobis: k Fiat in peccatũ: id est nõ tm̃ inutilis/sed etiam abominabilis vt peccatũ. Prouer. xxviij. b. Qui declinat aurẽ suã ne audiat legẽ: oꝛatio eius erit execrabilis. Notandũ autem q̃ etiam in ꝑsenti fit oꝛatio in peccatũ: ꝓpter q̃nq̃ causas: videlicet

i oꝛatio eius fiat in peccatũ.
k Fiant dies ei⁹ pauci: m et episcopatum ei⁹ accipiat alter.

Ps. 55.

Ps. 17.

De pe. dis. 5. c. nihil inde

Matth. 25. a.

Ꝓpter
- Irrationabilitatẽ petendi. Jaco. iiij. a. Petitis ⁊ non accipitis: eo q̃ male petatis.
- Humanã impatientiã. Jonę. iiij. c. Petiuit animę suę vt moꝛerek. iij. Reg⁹. xix. a. Sufficit mihi dñe/tolle animã meam.
- Infidelitatẽ. Esa. xlv. d. Rogant deum non saluantem.
- Indignitatẽ celebꝛantis. j. Cor⁹. xj. f. Probet seipsum homo ⁊c. Greg⁹. Cũ is qui displicet ad intercedendũ mittit: irati iudicis animus ad deteꝛioꝛa prouocak.
- Negligentiã. Hiere. xlviij. b. Maledict⁹ qui fecerit opus dñi negligenk.

l Fiant dies ei⁹ pauci. Hoc accidit frequenk de pctõre: fm q̃ supra dictũ est: Viri sanguinum et dolosi non dimidiabũt dies suos. Eccs. viij. c. Non sit bonũ impio nec prolongenk dies eius. Prouer. x. d. Dies impioꝝ breuiabunk. Et nota q̃ dicit/pauci/non parui: quia dies bonoꝝ parui sunt ⁊ non pauci sed multi: Sicut dicit iacob Gen. xlvij. b. Dies peregꝛinationis meę centum triginta annoꝛũ sũt parui ⁊ mali. Zach. iiij. c. Quis despexit dies paruos? Parui igitur sunt dies bonoꝝ: sed tm̃ multi sunt: fm illud Gen. xxv. a. Moꝛtuus est abraam plenus dierũ. Etiam boni habent dies multos: fm illud Sap. iiij. c. Consũmat⁹ in breui expleuit tempoꝛa multa. m Et episcopatũ ei⁹ accipiat alter: id est dignitatẽ ⁊ coꝛonam: quã foꝛte prius per aliqua bona opera meruerat. Apoc⁹. iij. c. Tene qꝗ habes: scilicet bona opera: nõ perde ꝑ sequẽs peccatũ. Quare? Ne ali⁹ accipiat coꝛonã tuam. Ad litterã hic maledicit malis episcopis ⁊ prelatis. Fiant/inquit/dies eius pauci: et episcopatũ eius accipiat alter: qui scilicet id faciat qꝗ ad officium episcopi pertinet. Et hoc ad litteram fit aliquotiens: et bonũ esset q̃ frequentius fieret. Eccj. x. b. Sedes ducum superboꝝ destruxit deus: ⁊ sedere fecit mites pro eis/scilicet qui opera pietatis faciant curando ⁊ sanando subditos. Malus enī prelat⁹ est ficus plantata in vinea dñi: De qua Luc⁹. xiij. b. Ecce tres anni sũt ex quo venio quęrẽs fructũ in ficulnea hac ⁊ nõ inuenio: Succide ergo illã: vt q̃d etiã terram occupat? Fructus triũ annoꝝ est ille de quo dixit dominus petro: Job. vlt⁹. c. Pasce agnos meos: pasce agnos meos: pasce oues meas. s. triplex pastus. Past⁹ verbi: past⁹ exempli: past⁹ temporalis subsidij. Si ī prelato nõ inueniꝗtur iste triplex fructus: frustra terram occupat ⁊ succidendus est. Ꝓpter hoc dicit dñs/ Esa. xxij. e. Vade ⁊ ingredere ad eum qui habitat in tabꝛnaculo/ad sobnam prepositũ templi ⁊ dices ei: Quid tu hic: aut quasi quis hic? ⁊c. Et subdit: Ecce dñs asporꝛari te faciet sic asporꝛak gallus gallinacius.

Ps. 54.

Dies bonoꝝ dicunk parui non pauci sed multi.

Diabol⁹ quibusdam stat a sinistris: a dextris: ante: a tergo: supra: infra

* Fiant filij eius oꝛphani

a Fiāt filij ei⁹ orphani. q. d. mortiak. Et qz etiā p mortez mris possent fieri orphani: determinat q ō morte pris z nō de morte mris intelligit cū subdit: b Et vxor ei⁹ vidua: qd fit p mortē viri: qd planū est d iuda z etiā d iudeis: qz multi eorū interfecti sūt a tito z vespasiano. Exo. xxij. d. Percutiā vos gladio z erūt vxores vrē viduē z filij vri pupilli. Quarta pena/ē punitio filiorū Quē ī plures diuidit penas. Prima ē instabilitas: Unde dicē: c

23. dis. c. 1. in fi.

Al †Commoti amoueantur

a Fiant filij ei⁹ orphani: et vxor ei⁹ vidua. †Mutates trasferant filij ei⁹ et mendicet: et eijciant de habitationib⁹ suis.

Mutates trasferāt filij ei⁹/d loco ad locū. Scda pena/ē mendicitas: Unde addit: d Et mendicet. Hec sustinuerūt filij iudē z filij iudeorū ī captiuitate sua: qñ capti sūt a tito z vespasiano. Sz ī duo pnt queri: Primo: qd faciat ad penā patrū iam mortuorū pena filiorū viuentiū? Secdo: qre p pctō patrū puniunt filij? Videt enī iniusticia: cū scptū sit Eccech. xviij. e. Filij nō portabit iniqtatē pris. Ad primū dicēdū est: q pres mortui in ī affligunt q timēt filios suos: qz cū eos nō videant secū in pena: nec cū bonis ī gloria: sic diues lazarū z abraā: Lucē. xvj. f. timēt ne tādem veniāt cū eis in tormēta: et ī timere ē eis pena. Ad secūdū dicēdū: q filij nō portat iniqtatē pris vt puniat eternalit p pre: sed qñqz punit temporalit p eo: licet ipse nō peccauerit cū pre: si vo imitet prem in pctō/tūc et temporalit z eternalit punit. Unde ī debuerūt puniri filij iudē/z vxor ei⁹/q ea comedebāt que ipse dñs furabat: et filij iudeorū/quia pres fecerūt christū occidi/z filij ei⁹ resurrectionē volebāt sepelire. Unde bene eis accidere debuit/q z ipi impcati sunt sibi: Matth. xxvij. c. Sāguis ei⁹ sup nos z sup filios nros. Tertia pena filiorū/fuit amissio possessionū: Unde dicē: e Et eijciant d habitationib⁹ suis. i. de possessiōib⁹ īmobilibus. Quarta fuit amissio mobiliū: qd fit duob⁹ modis. s. p fraudē et p violētiā. De p dicē: f Scrutet fenerator oēm substātiā ei⁹: qd forte ad lram fuit verū de suba quā iudas dimiserat filijs suis. De scdo addit: g Et diripiāt alieni labores ei⁹. Hoc fecerūt romani z successorib⁹ iudē z alijs iudeis. Uel mystice: fenerator spiritualis est diabolus: qui pctm dat ad vsurā. Uel ipse etiā dñs dr fenerator: q cōmittit talētū suū ad vsuram: Matth. xxv. b. et Lucē. xix. c. De vtroq istorū pōt dici: Scrutet fenerator oēm substātiam ei⁹/iudē z iudei: qz de⁹ ī iudicio districte requret qd ei cōmisit: z diabolus puniet p oī pctō. Quarta pena/ē defectus solatiōis: Que fit duob⁹ modis. s. adiuuādo z cōpatiendo. Primū remouet dicēs: h Non sit illi adiutor: Secūdū cū subdit: Nec sit q misereatur pupillis ei⁹. Quinta/est defectus et annihilatio ipsi⁹ posteritatis: Unde subdit:

f Scrutet fenerator oēz substātiā ei⁹: et diripiāt alieni labores ei⁹. Nō sit illi adiutor: nec sit q misereat pupilli ei⁹.

Fiāt nati ei⁹ in

Moralit * a Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua. Filij piatorū sūt subditi/z vxor ecclesia. Et meli⁹ ē istis filijs vt sint orphani: z vxori vt sit vidua q̃ plātū malū habeāt. Itē filij cuiuslibet hois/sūt ei⁹ opa: vxor est aia. Dñs tñ principalit est pater istorū filiorū/z sposus hui⁹ vxoris: qz filij nō pnt generari/nec sposa concipere pōt: nisi ipso principalit opante. Filij ergo sūt orphani: qñ nō sūt dei opa. Uxor ē vidua: qñ a sponso deo separat p pctm. Job. xxiiij. d. Pauit sterilē z q̃ nō parit: et viduē nō bñ fecit. Uel de filijs. i. de imitatorib⁹ malorū pnt intelligi pdicta. Judas discipulus christi z eps fuit: z ī malos episcopos significat: quorū filij sūt subditi vel imitatores vel etiā nepotuli: De qb⁹ Job. xxj. a. Sublimati sunt impij concortaticq diuitijs: semē eorū pmanet corā eis: pinquorū turba. i. nepotū/in conspectu eorū. Uxor eorū ē ecclesia: de q̃ z in q̃ deberēt generare filios spūales. Sed multi nō habētes mēbrū generatiuū/accipiūt hāc vxorē cōtra legē. Deut. xxiij. a. Nō intrabit eunuch⁹ attritus vel amputatus testiculis z abscisoveretro ecclesiā dei. Unde meli⁹ eēt ecclesie q eēt vidua q̃ q tales maritos hēt: Jō dicit pha: Fiāt filij eius orphani: et vxor ei⁹ vidua. De qb⁹ etiā subdit: c Mutantes trasferāt filij ei⁹ z mendicet: Ipi enī sūt nutātes. i. fluctuantes z instabiles in proposito. Tob. vij. c. Et cū nutaret nullūq daret peteti respōsū: dixit ei angelus: noli timere. Sunt etiam nutantes vt ebrij z dormitantes z furiosi: sicut de dauid dicit. j. Regē. xxj. d. Collabebat int manus eorū: Transierunt a mūdo cum moriunt/z ferunt in infernū: vt Lucē. xvj. f. dicit de diuite/ q mortu⁹ est z sepult⁹ in inferno. d Et mendicet/ ibi sicut ille diues quesiuit guttam aquē: nec tñ habere potuit. Hec ē amara mendicitas. Prouer. xx. a. Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo estate. s. in ardore gehēnē: z nō dabit ei.

Et possent dicere mali diuites: nos bene sum⁹ ī in diuitijs z delitijs nris: non mouebim⁹ nos: pter ī subtūgit q violent expellent: Unde dicit: e Et eijciant de habitatiōibus suis. s. de diuitijs z delitijs z palacijs/q̃ habitare se diu putabāt. Exemplū Lucē. xij. c. dicebat diues: Ecce mea multa habes bona posita in ānos plurimos: requiesce/comede/bibe/epulare. Dixit aūt de⁹: Stulte hac nocte repetēt aiam tuā a te. Ps. Fiat habitatio eorū deserta: z in tabnaculis eorū non sit qui inhabitet. Hiere. xxij. d. Ue qui edificat domū suā z in iniusticia z cenacula sua nō in iudicio. f Scrutet fenerator oēm substātiā ei⁹. Hoc ad lram aliqñ accidit: qz mortuo diuite/iudei calūniant z vexāt heredes ei⁹ z imponunt ei q ab eis receperat ad vsurā. Uel/fenerator. i. pnceps: qui est fenoris occupator: et ī veritate vsurari⁹ est: qz pmittit vsurarios dare ad vsurā z particeps est eorū. Iste scrutat omnē substantiā diuitis mortui: quia in multis locis hec est consuetudo/q cum mortī diues homo: statim tota substātia eius accipit in manu eius/ et dicit q vsurari⁹ erat: vñ ad regem pertinet substātia ei⁹: Et sic accidit qd sequit: g Et diripiant alieni labores eius. s. bedellij z militet. Lucē. xij. c. Que autem parasti cuius erunt: Eccē. x. b. Cum mortī homo/hereditabit serpentes: id est demones de anima sua: et bestias: id est pncipes de pecunia sua: et vermes ad litteras de carne sua. Uel d diabolo legi potest: Qui est fenerator dans peccatū ad vsuram/momentaneā delectationē: z exigens penas eternā: Qui scrutat etiam omnē substantiā: scilicet ipsa bona opera/si forte inueniat ibi aliqd latens peccatū: Unde significat ē per laban: qui querens idola sua/ scrutat⁹ est totam supellectilem iacob. Gen. xxxj. e. Scrutare quicqd tuorū apud me inuenerit/aufer. Et premisit ante: Apud quēcūq inuenieris deos tuos/necetur coram fratrib⁹ nostris. Sic apud quēcunq inuenta fuerint idola peccati / necabit gladio vltionis diuine coram omnib⁹ qui erunt cōgregati ad iudiciū: Et tūc diripient alieni labores eius. s. demones. Prouerb. v. b. Ne des alienis honorē tuū z ānos tuos crudeli: ne forte impleant extranei virib⁹ tuis: et labores tui sint in domo aliena z gemas in nouissimis. Posset autem aliquis cogitare q in morte vel in iudicio haberet amicos qui eum iuuarent: Unde cōtra hoc bene sequit: h Non sit illi adiutor. Hoc vere est: quia post mortem non habet homo adiutorem nisi bona opera/si forte fecerit ea: nec similiter in die iudicij. Unde Barlaam narrat exēplū bonū de trib⁹ amicis: quorū prim⁹ dixit amico suo in necessitate posito/quia domin⁹ suus volebat q redderet rationem villicatiōis sue/q non iuuaret eum nisi de vno lintheo. Secūdus dixit/q tñ iret cum eo vsq ad mediam viam. Tertius de quo minus confidebat dixit/ q iret cū eo ante dñm suum et staret pro eo z faceret pacē ei. Et idem exponit dicēs: q prim⁹ amic⁹ est mūdus: qui nō dat nisi lintheum in morte: quando hominē deo oportet reddere rationem villicationis sue. Secundus amicus est parētela eius: que ipsum deducit vsq ad sepulchrū tñ. Tertius est opus misericordie z bona opera que facit homo: que si habet/ tutū eum faciunt corā deo. Hoc est q de peccatore qui istum tertium amicū nō habet dicit: Nō sit illi adiutor. Esa. x. a. Quid facietis in die visitatiōis z calamitatis delonge venientis? Ad cuius confugietis auxiliū z vbi derelinquetis gloriam vestram? i Nec sit q misereat pupillis ei⁹. In psenti ad lras accidit ī d pupillis malorū diuitū: Et ī futuro nō erit q miserea/tur z cōpassiōe moueat sup pctis malorū. Sup enī dixīmus

Ps. 68.

Diabolus dicitur fenerator

* pupillos siue orphanos

a Fiant nati eꝰ ĩ interitũ. Et exponit se cũ addit: b In generatiõe vna deleat nomẽ eꝰ. ſ. vt nõ habeat posteros nisi vnã generationẽ. q. d. si habeat filios: nõ habeat nepotes. Determinatꝫ pœnis: oñdit q̃ iudas et iudęi mali puniti ñ tm̃ fuerĩt p̃ ꝓprijs pctis: ſ̃ etiã p̃ pctis parẽtũ: Uñ dicit: d In memoriã redeat. vt puniat ĩ eo/ e Iniquitas patrũ eꝰ. ſ. iude vel ꝓpli iudęorum: f In ꝓspectu dñi: vt vidicet eã ĩ eũ. De iuda aũt ꝓprie dicit/ Redeat: Cũ em̃ iudas erat verꝰ discipulꝰ dñi ⁊ charitatẽ habebat: q̃si recesserat iniq̃tas patrũ eꝰ de ꝓspectu dñi/ q̃tũ ad ipsũ: q̃ si pseuerasset/ nõ fuisset punitꝰ p̃ ea: Sed cũ ipse discessit a dño/ ⁊ ad patrũ iniq̃tatẽ reuersus ẽ: ipsa iniq̃tas patrũ quã ipse imitatꝰ est/ redũt in ꝓspectu dñi ĩ memoriã/ vt ĩ ipsũ vindicaret. Siĩr vindicat ĩ alios q̃ patrũ pctã imitãt. In talibꝰ em̃ locũ habet q̃d dicẽ dñs/ Exo. xx. a. Ego sũ dñs deꝰ tuꝰ fortꝫ ęlotes/ visitãs iniq̃tatẽ patrũ ĩ filijs/ in tertiã ⁊ q̃rtã generatiõnẽ. Q̃d de q̃bꝰ ĩtelligi debeat/ addit: Eoꝝ q̃ odeĩt me. Quia ĩ eos q̃ ad eũ ꝓuertunt ⁊ ipsũ diligũt/ nõ visitat pctã patrũ: Mã de talibꝰ d̃z Eęch. xviij. e. vt dictũ est: Filiꝰ nõ portabit iniq̃tatẽ pr̃is. g Et pctm̃ mr̃is eꝰ: ad lr̃az: vel synagogę: h Nõ deleat/ in eo: ſ̃ vigeat vt puniat. Sic habuim̃ pœnas iudę ⁊ iudęoꝝ: tã spũales q̃ tpales/ q̃s in pr̃iti sustinuerũt: Deinde assignat ꝓpha/ vl̃ ipse christꝰ aliq̃s pœnas q̃s ĩ futuro sustinebũt. Prima/ est eterna dãnatio: Uñ dicit: i Fiãt. ſ. pctã eoꝝ: k Cõtra dñm. ſ. corã ipso/ ab oppositꝫ: vt vindicet/ l Semp. i. ĩ eternũ. Ipsi etiã fient cõtra dñm sp/ p̃ malã voluntatẽ deo ꝓtrariã/ quã habebũt dãnati. Eccj. xl. a. Erit iracũdia pseuerãs ⁊ ꝓtẽtio. Scda/ est amissio glię: Uñ addit: m Et dispeat de terra memoria eoꝝ. ſ. de terra viuẽtiũ. Deut. xxv. d. Memẽto q̃ fecerit tibi amalech ĩ via q̃ñ egrediebarꝫ ex ęgypto. Uox põt eẽ dei p̃ris ad filiũ. Amalech/ lingẽs sanguinẽ iterp̃tat: ⁊ significat iudã ⁊ iudęos/ q̃ sanguinẽ christi ⁊ mortẽ eꝰ auide q̃ fiert: et christꝰ memor erit q̃d isti ei fecerũt ĩ via. i. ĩ vita sua/ q̃ñ egrediebat ex ęgypto. i. de mũdo. Joh. xvj. f. Exiui a p̃re ⁊ veni ĩ mũdũ: iterũ relinq̃ mũdũ ⁊ vado ad p̃rem. Hoc dixit discipulis ĩ cęna/ audiẽte iuda: q̃ postmodũ insidiatꝰ est ei ĩ via cũ iudęis: ⁊ ipse tradidit eũ: ⁊ ipsi interfecerĩt eũ p̃ manꝰ gẽtiliũ. Et sequit ibi/ Deut. xxv. d. Delebis nomẽ eꝰ ſ̃ cęlo: cauete ne obliuiscarꝫ. Et oñdit q̃re ita punitꝰ fuit iudas ⁊ iudęi. Prima cã fuit obduratio/ q̃ dei miscẽdiaz: quã notat cũ dicit: n Pro eo q̃ nõ ẽ recordatꝰ/ ipse iudas vl̃ ꝓpl̃s iudęoꝝ: o Facere miscẽdiaz: q̃z iudas illa q̃ deberet dare pauprbꝰ sic dicebat ei dñs/ furabat ⁊ dabat vxori suę ⁊ filijs. In ipsũ etiã christũ/ tã ipe/ q̃ iudęi nõ sũt recordati facere miscẽdiaz: q̃ tot eis miscẽdias fecerat: curãdo ĩfirmos eoꝝ: et docẽdo et pascẽdo eos. Scda cã ẽ crudelitas: de q̃ addit: p Et/ repete/ pro eo q̃/ psecutꝰ ẽ: tã iudas q̃ ꝓpl̃s: q Hoiez iopẽ/ videlicet christũ: q̃ ita fuit iops vt ñ haberet vbi caput reclinaret. r Et mẽdicũ: q̃ a samaritana aquã petijt. s Et cõpũctũ corde. i. q̃ cõpatiebat corde pctis hoĩm. Hunc inquã psecuti sũt t Mortificare. i. vt mortificarẽt. Hęc oĩa ad crudelitatẽ ptiuẽt. Specialiꝰ aũt possumꝰ ĩ b̃ ꝓsu notare sex mala ⁊ reprobãda ĩ iuda ⁊ iudęis: ⁊ ecõtrario sex bona ⁊ approbãda ĩ christo. Persecutꝰ ẽ/ Ecce psecutio ĩ iudęis. Hoiez/ Ecce ĩhũanitas. Inopẽ/ Ecce crudelitas. Et mendicũ/ Ecce ꝓtumelia. Et cõpũctũ/ Ecce iclęmẽtia. Mortificare/ Ecce homicidiũ. Item: Persecutꝰ ẽ/ Ecce patiẽtia ĩ christo. Hoiez/ Ecce mãsuetudo. Inopẽ/ Ecce pauptas. Mẽdicũ/ Ecce verecũdia. Cõpũctũ/ Ecce cordis afflictio. Mortificare/ Ecce passio. Post b̃ addit ⁊ alias causas: quarũ prima est/ ardẽs amor pctĩ: Uñ dicit: Et dilexit * pupillos siue orphanos/ esse opa q̃ nõ sũt ex deo. ſ. pctã: De q̃bꝰ addit: a Fiãt nati eꝰ. ſ. mala opa ipa/ ĩ interitũ. ſ. ipsi q̃ ea fecit: Cã em̃ erũt mortꝫ eterne. Uñ dicẽ dñs Joh. viij. c. In pctis vr̃is moriemini. Ro. vj. d. Stipendia pctĩ mors. Sz de bonis dicẽ apl̃s. j. Timoth. ij. d. Saluabit p̃ filioꝝ generationẽ. Uñ oñdit hic q̃ hi tales filios nõ hñt. Uñ dicit: b In generatiõe vna. ſ. in opibꝰ factꝰ in vnitate fidei ⁊ charitatꝫ. c Deleat nomẽ eꝰ. q. d. nõ habeat istã generationẽ q̃ vna ⁊ sola saluat hoiez/ ⁊ ascribi facit ĩ nũero btõꝝ/ in libro viuẽtiũ. Ps̃. Generatio rectoꝝ bñdicet. Lucꝫ. x. c. Bau dete q̃z noia vra scꝑta sũt ĩ cęlis. Sz ecõuerso pñt lugere repbi: Quia/ b In generatiõe vna deleat nomẽ eoꝝ: ſm illõ: Deleant de libro viuẽtiũ: ⁊ cũ iustꝫ nõ scribãt. Ubi q̃ scribẽt: Sol. Hiere. xvij. b. Recedẽtes a te/ ĩ terra scribẽt. Quia ꝓ plęrũq̃ peccãt hoies ⁊ moriunt ĩ pctis/ vl̃ ꝓpt negligẽtiã p̃latoꝝ/ vl̃ ꝓpt malũ exẽplũ ipoꝝ: Jõ bñ ꝑ pctõ ⁊ ꝑ pœna p̃latoꝝ subdit: d In memoriã redeat: vt puniat: q̃z mõ videt obliuioni tradita/ cũ dissimulat/ e Iniq̃tas patrũ eꝰ. ſ. p̃latorũ/ f In ꝓspectu dñi. Et bñ redibit ĩ memoriã: q̃z a filijs suis accusabunt. Sap. iiij. b. Ex iniq̃s em̃ oẽs filij q̃ nascẽt/ testes sũt neq̃tię aduersꝰ parẽtes ĩ interrogatiõe sua. Eccj. xlj. b. De p̃re ipio q̃rũt filij: q̃m ꝓpt illũ sũt ĩ opprobrio. g Et pctm̃ mr̃is eꝰ. ſ. ecclię: h Nõ deleat: Q̃d est illõ schisma/ Joh. ix. c. Schisma erat iter eos. Q̃d significatũ ẽ/ Gen. xxv. c. vbi d̃z de rebecca/ q̃ collidebant puuli ĩ vtero eꝰ. Per rebeccã ĩtelligit ecclia: cuiꝰ filij collidunt p̃ schismata ⁊ dissẽtiões. Et ꝓ̃e redibit ĩ memoriã/ iniquitas patrũ/ et pctm̃ matris nõ delebit: q̃z sp̃ erunt in ocl̃is dñi: Uñ sequit: i Fiãt ꝓtra dñm sp̃. i. sp̃ sint ĩ cõspectu dñi. Deut. xxxij. e. Nõne hęc ꝓdita sũt apd̃ me: Ps̃. Vultꝰ dñi sup faciẽtes mala: vt perdat de tra memoriã eoꝝ. Hoc ẽ q̃d sb̃dit: m Et dispeat de tra memoria eoꝝ. Memoria em̃ maloꝝ hoĩm perit: ñ tm̃ de tra viuẽtiũ: ſ̃ etiã de terra moriẽtiũ: ſm q̃ d̃z in Ps̃. Perijt memoria eoꝝ cũ sonitu. ſ. cũ sonitu cãpanaꝝ ĩ obitu: q̃z postq̃ sepultꝰ ẽ/ nõ ẽ q̃ faciat memoriã eꝰ. Eccj. x. c. Perdidit deꝰ memoriã supboꝝ: ⁊ relinq̃t memoriã hũiliũ sensu. Et causã subtũgit: n Pro eo q̃ nõ ẽ recordatꝰ facere miscẽdiaz. ſ. dare elemosynã paupibꝰ: Q̃d si fecisset/ paupes facerẽt memoriã de ipso ĩ terra moriẽtiũ/ ⁊ ĩ terra viuẽtiũ. De p̃/ Actꝫ. ix. g. Circũsteterĩt petrũ oẽs viduę flẽtes ⁊ oñdẽtes tunicas ⁊ vestes q̃s faciebat illis dorcas. De scdo patet ĩ legẽda sctĩ martini: q̃ cũ dedisset paupi ptẽ sui pallij: nocte seq̃nti vidit iesũ ĩ cęlo dicẽtẽ: Martinꝰ adhuc cathecuminus/ hac me veste ꝓtexit. Prouer. x. b. Memoria iusti cũ laudibꝰ: nomẽ ipioꝝ putrescet. Et hęc accidẽt ipio: p̃ eo q̃ nõ ẽ recordatꝰ/ q̃si lectionẽ: facere miscẽdiaz. Hãc lectionẽ legit magister noster/ Matth. ix. b. Discite q̃d ẽ: miscẽdiaz volo ⁊ nõ sacrificiũ. Et Luc. vj. f. Estote mĩricordes sicẽ ⁊ pr̃ vr̃ misericors ẽ. Hãc lectionẽ deberẽt recordari clerici ⁊ p̃lati: q̃ se dicũt discipl̃os dñi: q̃z ⁊ ipsis p̃cipue legit. Et sũt plures q̃ eã alit repetũt q̃ legerit eã magr̃. Dixit em̃: Estote mĩricordes: Nõ dixit/ loquimi. Mlti ꝓ̃o de ea loquũt/ ⁊ nõ sũt misericordes: Uñ ⁊ b̃ dicẽ: Nõ ẽ recordatꝰ facẽ miscẽdiaz: nõ dicẽ dicere vl̃ loq̃ de ea. Et adhuc aliq̃ mõ sustinerẽt paupes/ si p̃latꝫ ⁊ clericis sufficeret sb̃trahere eis bñficiũ miscẽdię: ſ̃ nõ sufficit eis/ imo cũ ĩmiscẽdia addũt tyrãnidẽ calũnię ⁊ rapinę: Uñ sb̃dit: p Et psecutꝰ est hoiez: nõ diuitẽ: q̃z nõ audet: sed/ inopẽ: q̃ mutire ñ audet: eo q̃ nec opẽ nec opes hz. Esa. iij. c. Quare atteritꝫ ꝓpl̃m meũ: ⁊ facies cõmolitꝫ: Aliq̃ñ aũt hõ inops supbꝰ ẽ: vñ nõ ẽ ita mirũ si aliq̃s pseqũt eũ: Cõtra b̃ bñ dicit: r Et mẽdicũ: q̃ mẽdicare nõ erubescit: in q̃ notat hũilitas. Uñq̃ etiã iops ⁊ mẽdicꝰ lasciuꝰ p̃t eẽ ⁊ ĩsolẽs: vñ ⁊ psecutionẽ aliquã mereĩt: ſ̃ de isto dicẽ: s Et cõpũctũ corde. Magna q̃ malitia ẽ pseqũ hoiez destitutũ oĩ ope ⁊ cũctꝫ opibꝰ/ hũilit mẽdicãtẽ ⁊ corde afflictũ ⁊ dolẽtẽ. Sz adhuc euadere posset iste paupꝫ/ si ñ ad mortẽ pseqũrẽt eũ: Uñ addit: t Mortificare. q. d.

Ps. 111.

Ps. 68.

Ps. 33.

Ps. 9.

Matth. 8. c.

Sex mala reprobãda in iuda ⁊ iudęis: ⁊ sex bona in christo cõprobanda

Doxaliter

a Et dilexit maledictionē. i. pctm/ex q̃ sequit maledi/ctio. De maledictiōe iudę/ Matth. xxvj. b. Ue hoi illi p quē filio hoīs tradet. De maledictiōe iudęorū/ Matth. xxvij. c. Sāguis eius sup nos ꝛc. b Et veniet ei. Matth. xxiij. d. Veniat sup vos oīs sanguis iusti ꝛc. Scda cā est ptēpti bo/ni spūalis: Uñ subiū/

a tificare. Et dilexit maledi/ b ctionē et veniet ei: et noluit c bñdictionē ꝛ elōgabit ab eo. d Et indūit maledictionē sicut e vestimētū: ꝛ intrauit sicut f aqua g in interiora eius: ꝛ sicut oleum in h ossibus eius. i Fiat ei sicut vestimētū q̃ k + opit: ꝛ sicut zona q̃ l semper m̃ cingit. n Hoc opus eorum o q̃ detrahunt mihi p apud dñm:

Al. † plōgabit

git: c Et noluit bñdictionē. Judas noluit illā bñdictionē ꝺ q̃ Matth. v. a. Beati paupes spū. Quia vt haberet pecuniā/p mo fuit latro/ꝛ deide pditor. Matth. xxvj b. Quid vult mihi dare: ꝛ ego vobis eū tradā? Judęi etiā noluerūt illā bñdictionē: De q̃ Joh. xx. g. Bti q̃ nō viderūt ꝛ crediderūt. Et Luc. x. d. Bti oculi q̃ videt q̃ vos videt. d Et/qz noluit/elōgabit ab eo: qz bñdictio fidei genti/bus data est: ꝛ ab eis q̃ nolebāt eā/ablata. Act. xiij. g. Qm̃ idignos vos iudicastis ęternę vitę: ecce puertimur ad gētes. Matth. xxi. d. Auferet a vob regnū dei: ꝛ dabit gēti faciē/ti fructū eius. Uñ p iacob sigit plis gentilis: q̃ suplātauit esau .i. plm iudaicū/i bñdictiōe. Tertia cā/est generalitas pctī: qz iudas ꝛ iudęi peccauerūt i corpe et i sensualitate ꝛ i rōne. Uñ subdit: e Et induit maledictionē sic vestimētū: i q̃ qz indui vestimēto ad corp̄ ptinet/pctm̃ corpis intelligit. f Et intrauit/eadē maledictio. s. pctm̃: g Sic aqua/dis fundēs se: h In interiora eius. i. in aiaz/q̃tū ad sensualita tē. i Et sic oleū/qd penetratiuū ē ꝛ delectabile: k In ossib̄ eius. i. i rōne/q̃ p ossa itelligit. Quia sic i ossibus ē fortitudo corpis: ita in rōne ē fortitudo aiię. Quarta cā est gliā/tio de pctō: q̃ notat cū dic: l Fiat ei. s. iudę vl plo iudę/orū illa maledictio: m Sicut vestimētū q̃ opit. Jdē videt dicere qd sup: Induit maledictionē sic vestimē tū. Sed differt: Mā supra dixit/induit/vt tunicā: Hic ꝺo dicit: sicut vestimētū q̃ opit. s. vt pallio: qd qz sup cęte/ras vestes apparet: itelligit opiri maledictiōe/vt pallio: q̃ de iniqtate i ꝺspectu hoīm gliat. Quinta cā/est ptōptitudo ad peccādū: Uñ addit: n Et sic zona q̃ sp̄ cingit. Zo/na eim̃ nos cingim̄/vt pmpti sim̄. Ille q̃ hz maledictionē pctī sic zonā: q̃ pctm̃ suū iā traxit i ꝺsuetudinē: p quā fit ha/bil ꝛ pmpt̄ ad peccādū. Et hñ soli iudę ꝺuenit: s mlti alijs: Uñ subdit: o Hoc. s. induere maledictionē sic vestimē/tū: ꝛ cętera q̃ p̄dicta sūt: est/ p Opus eorum/oim/qui de trahūt mihi ꝛc. Ul sic possum̄ ꝺtinuare. Sup enūerauit multas pęnas iudę ꝛ iudęorum: hic ꝺo ondit q̃ oia illa accide/rūt eis pt̄ ifidelitatē: Uñ addit: o Hoc. s. totū qd p̄ce/sit: est/ p Opus eorum q̃ detrahūt mihi apud dñm. q. d. q̃ mihi detrahūt p infidelitatē: nō credētes q̃ ꝺa sūt de

Doxaliter * tificare. q. d. ad mortē est ista psecutio p̄latorum in subdi/tos paupes ꝛ mendicos ꝛ afflictos corde. Uñ Mich. iij. a. Audite p̄ncipes dom̄ iacob. s. p̄ncipes terreni: ꝛ duces do/mus isrl. s. p̄lati eccl̄ię: nūqd vīm est scire iudiciū/q̃ odio ha/bet bonū ꝛ diligit malū: q̃ violent tollit pelles eorum desup eos: ꝛ carnē eorum desup ossib̄ eorum: qui comederūt carnē plī mei/ꝛ pellē eorum desup excoriauerūt/ꝛ ossa eorum ꝺfręgerūt. Nō dic q̃ auferāt eis pecuniā vl vestes suas: qz ista sūt accidēta/lia/ꝛ q̃dāmō supflua: sz dicit/pellē/et carnē/ꝛ ossa: q̃ sūt sub/stātialia/sine qb̄ hō viuere nō pōt: p q̃ intelligit illud modi/cū substātię qd habēt paupes: qd q̃ aufert ab eis/aufert vi/tā: ꝛ sic persequit eos vsq̃ ad mortē. Eccl. xxxiij. d. Panis egētiū vita pauperū est: q̃ defraudat illū/hō sanguinis est: q̃ aufert in sudore panē/q̃si q̃ occidit primū suū. Nec solū au/ferēdo q̃ habēt paupes psequūt eos p̄lati ꝛ clerici: s etiā nō tribuēdo eis bona ecclesiastica/q̃ ipsi detinēt. Uñ sup locū illū Luc. xij. c. Hoīs cuiusdā diuitis yberes fructus ager at/tulit/dicit Ambros. Proprię nemo dicat qd cōmune est: plus q̃ sufficit sūptū/violent obtētū est. Jtē nō maior est cri/mē habēti tollere/q̃ cū possis ꝛ abūdans sis idigētib̄ dene/gare: Esuriētū panis est quē tu detines: nudorum idumētū ē/

qd tu recludis: miserorum redēptio ꝛ absolutio/pecunia quā in trā fodis. Tātorum q̃ te scias bona iuadere/q̃tū possis p̄stare qd velis. i. vtinā velis. a Et dilexit maledictionē. s. pctm̃. vt. s. dictū est. Mich. iij. a. Audite p̄ncipes dom̄ ia/cob/ꝛ duces dom̄ isrl: q̃ odio habet bonū/ꝛ diligit malū.

Et iō/ b Et veniet ei. Malach. ij. a. Maledicā bñdictiōi/b̄ vīs: ꝛ maledicā il/lis/qm̃ ñ posuisti sup cor. c Et noluit bñdictionē/ gratię dei. Ps. Et nō dixe/rūt q̃ p̄teribant/bñdi/ctio dñi sup vos. d Et/iō/elōgabit ab eo. Deut. xxx. d. Testes iuoco hodie cęlū ꝛ trā/q̃ ꝺposuerim vobis vitā ꝛ bonū: bñdictionē ꝛ maledictionē. Et Deut. xi. d. En ꝺpono i ꝺspectu vīo hodie bñdictionē ꝛ maledictionē. In vob q̃ ē eligere qd voluerit: ꝛ maledict̄ ē q̃ ptē suā fac dēiorē. Eccl. xv. d. Apposuit tibi ignē ꝛ aquā: ad qd voluer porrige manū tuā. Uñ hoiez vita ꝛ mors/bonū ꝛ malū: qd placuerit ei/da/bit illi. Et ondit q̃ diligit maledictionē: qz ondit eā exterior in ꝺuersatiōe: Uñ dic: e Et induit maledictionē sicut ve/stimētū. Vestimentū munit ꝛ ornat: sic pctm̃ munit hoies ꝺtra deū: ne deo ad ipsos attingat. Uñ. s. Quis deducet me i ciuitatē munitā? Sap. j. a. In maliuolā aiaz nō itroibit sa/pientia dei: nec habitabit in corpe subdito pctis. Jtē munit ꝺtra frig timor dei. Ps. Mō est timor dei ñ oculos eius: inqnatę sūt vię illi i oi tpe. Jtē ornat hoiez/q̃tū ad opini/onē suorum similiū. Uñ dic Aug: Fingebā me fecisse qq̃tū qd nō fecerā: ne q̃to innocētior: tāto viderer abiectior. Hoc ve/stimentū texit diuersis filis pctōrum: variat p adinuētiōes pec/catorum. De h vestimēto dicit in Ps. Opti sūt iniqtate ꝛ ipi/ctate sua. Et Judas in epla. g. O diēt eā q̃ carnalis ē/ma/culatā tunicā. Esa. ix. a. Vestimētū mixtū sanguine erit i cō/bustionē/ꝛ cibus ignis. Nec tm̃ ostētat eā in ꝺuersatiōe/s et ꝺtinue respicit i cogitatiōe ꝛ amplectit i affectiōe. Hęc duo sūt signa amor. De p̄mo dicit: f Et intrauit sic aqua i interiora eius. De scdo addit: Et sicut oleū in ossib̄ eius. Per interiora eim̃ cogitatiōes itelligunt: per ossa/q̃ fortiora sūt/affectiōes p̄nt itelligi. Jniqtas q̃ siue maledictio pctī/si/cut aqua intrat i interiora cogitationū. Aqua eim̃ defacili intrat i ventrē/euiscerat/ifrigidat/ꝛ corruptionē generat: Sic pec/catū cito cadit i cogitatiōe. Gen. viij. d. Sensus eim̃ et cogi/tatio hūani cordis/i malū pna sūt ab adolescētia sua. Euis/cerat. Greg. Cū luxuria semel mentē inuaserit: nullū bonū cogitare pmittit. Infrigidat a caloze amor dei. Hiere. vj. b Sic cisterna frigidā aquā: sic frigidā fecit maliciā suā. Corru/ptionē generat. Ps. Corrupti sūt ꝛ abominabiles facti sūt in studijs suis. Jtē sic oleū intrat i ossibus affectiōis p ꝺsen/sū: Oleū eim̃ cū cadit/suauit cadit ꝛ diffūdit/nec sētit: qz tu/multū nō facit: Sic pctm̃ furtim intrat i affectū ꝛ ꝺsensū aīq̃ sentiat. Uñ Prouer. xxiij. d. Ingredit blande: s in nouissi/mo mordebit vt coluber: ꝛ sic regulus venena diffundit. Jstō oleū lubricare facit. i. cadere i trā: sic pctm̃ i ifernū. Thren. iij. d. Lubricare fec vestigia mea. Hoc oleo iungūt pugiles diaboli. Ps. Oleū pctōr nō ipinguet caput meū. Qui vn/cti sūt oleo nō p̄nt capi: qz sp̄ illabūt ꝺ manib̄ volētiū cape: sic hoies vncti oleo adulatiōis/ñ p̄nt capi a dño/nec ab aliq̃ corrigēte. Ps. Qm̃ laudat pctōr in desideriis aię suę: ꝛ iniquus bñdicit: Exacerbauit dñm pctōr. s. mag ꝛ mag pec/cādo. Uñ dñs vel vir iust̄ dimittens pctōres ꝺm desideria cordis sui/subdit. l Fiat ei/pctm̃: m Sic vestimē/tū q̃ opit: vt oīb̄ appareat pctm̃ suū: ꝺm qd dictū est. s. q. d. q̃ nocet/noceat adhuc: ꝛ q̃ in sordib̄ est/sordescat adhuc: Apoc. vlt. c. n Et sic zona q̃ sp̄ cingit. s. vt sp vo/lūtari ꝛ parat̄ ipse sit ad peccatū. Eccl. xxxvj. d. Et defle/ctens vbicūq̃ obscurauerit: q̃si succinct̄ latro/exiliēs de ci/uitate i ciuitatē. o Hoc opus. s. ita apte peccare: et ita paratū esse ad peccādū: est/ p Eorum q̃ detrahūt mihi: dicit iustus. Sz tū est/ q Apud dñm. i. in p̄sentia dñi: q̃

Al. † operi

† Ps 118.

Vestimētū dicit pctm̃ Ps. 56.

Ps. 15.

Pctm̃ assimilat aque

Ps. 72.

Pctm̃ assimilat oleo

Ps. 15.

Ps. 140.

Ps. 9.

* oñia scit et

me quātū ad diuinitatē ⁊ quātū ad humanitatē: facitū supra dicta: Illi ꝯo qui nō credūt ipsū esse ęqualē patri/⁊ q̄ verbū erat apud deū: detrahūt ei⁹ diuinitati/⁊ detrahūt apud dominū. Et nō tm̄ istoꝝ: sed/ a Et/eoꝝ/q̄ loquunt mala aduersus animā meā: detrahētes humanitati: sic apollinaris/q̄ dixit christū

apsychen

esse ἀψυχήν. i. sine mente/sine aīa: Sicut ⁊ appelles dicebat ipsū nō assūpsisse corpus verū: ꝯ phātasticū. Itē aduersus animā christi mala loquebant/q̄ dicebāt eū inuitū tradidisse animā: ⁊ nō habere potestatē resurgendi: cōtra illud Job. x. d. Potestatē habeo ponēdi animā meā: et potestatē habeo iterū sumēdi eā.

Et miscōiaꝫ

Et tqm̄

a et q̄ loquunt mala aduersus
b aiaꝫ meā. Et tū dne dne fac
c mecū ꝓpt nomē tuū: qꝛ sua
d uis est miscōia tua. Liberā
e me ꝓqꝛ egēn⁹ ⁊ pauꝑ sū ego:
f m ⁊ cōꝛ meū ꝓturbatū est ītra
g me. Sicūt vmbra cū decli-
h nat ablatus sū: et excūssus
i sum sicūt locustę. Genua
l r mea infirmata sūt a ieiunio:

Moraliter

* omnia scit ⁊ videt ⁊ audit. Unde Sap. j. c. Aurꝭ ęli audit oīa: ⁊ tumult⁹ murmurationū nō abscōdet. Custodite q̄ vos a murmurationib⁹/⁊ a detractiōe parcite linguę: qꝛ sermo obscur⁹ in vacū nō ibit. a Et q̄ loquūt mala aduers⁹ animā meā. Hoc ꝓpriū ē dęmonū: Unde de diabolo dicit/ Apocꝭ. xij. c. Proiect⁹ est accusatoꝛ fratrū nr̄oꝝ: q̄ accusabat illos ante ꝓspectū dei nr̄i die ac nocte. b Aduers⁹ animā/dicit: non aduersus coꝛp⁹: quia sic dicit Greg⁹: parū se fecisse ęstimat/cū animā nō sauciat.

Allegorice

c Et tu dne. Tertia pars: vbi christ⁹ petit liberationē a passiōe/ꝑ resurrectionē: ⁊ petit etiā ꝓfusionē iudęoꝝ. Prę-mittit q̄ orationē: ⁊ ondit suā deuotionē. q. d. illi ita ꝓtra me fecerūt: Et tu dne dne. Bis dicit/dne: vt deuotionē exprimat. Itē vt ostendat se ei subiectū in coꝛpe ⁊ aīa: intus et extra. Postea petit resurrectionē/dicēs: d Fac/illud nobile opus resurrectiōis meę: Et h̄/ e Mecū: qꝛ indiuisa sūt opa trinitatꝭ: pater enī suscitauit filiū: ⁊ fili⁹ seipsū. Et q̄ ita itelligi debeat/ꝑ posita ꝓiūctio mōstrat: Mō enī dicit: tu fac: sed/et tu fac. q. d. ego ⁊ tu. Postea ondit causas finales resurrectiōis. Prima/est laus dei: Unde dicit: f Propter nomē tuū. i. vt tuū nomen laudet. Secunda/est diffusio suauitatis ⁊ miscōię dei: Unde addit: g Quia suauis ē misericordia tua. q. d. suauis est in se: sed vt alijs ipsa suauitas diffundat: hoc fac mecū: qꝛ ꝑ hoc multi sentiēt suauitatē misericordię tuę: Sic ꝓmo illi quoꝝ coꝛpa cū christo surrexerūt: ⁊ discipuli/quoꝝ fides ꝓfirmata fuit ꝑ resurrectionē: ⁊ deinde oēs qui in eū crediderūt. Tertia causa/fuit ipsius christi liberatio a morte: Unde subdit: h Libera me/a passionis angustia/a sepulchro/ab inferno. Et h̄ petit merito suę humilitatꝭ: Unde dicit: i Quia egen⁹/sine amicꝭ: k Et pauꝑ/sine diuitijs: l Ego/cū pondere: q̄ sum dns oūm. q. Corꝭ. viij. b. Scitꝭ gratiā dni nr̄i iesu christi: qm̄ cū esset diues/factus est egen⁹ ꝑ nobis. Et ondit q̄druplicē necessitatē suę resurrectiōis. Prima/ē turbatio suę passiōis: Unde dicit: m Et coꝛ meū ꝓturbatū est intra me. Sicut enī dicit Glo. potuit coꝛ ei⁹ turbari: sicut caro ei⁹ crucifigi. Cōturbatū erat coꝛ ei⁹: qm̄ dicebat/Matth. xxvj. d. Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortē. Coꝛ tū hic supponit ꝑ sensualitate. Scda/fuit velocitas suę mortꝭ: Unde dicit: n Sicut vmbra cū declinat: q̄ cito trāsit/ablatus sū. Cito enī mortuus fuit christ⁹. Unde Mar. xv. d. Mirabat pilatus si iā obijsset. Tertia cā/fuit dispsio apl'oꝝ: Unde addit: o Et excussus sū: in membris meis/apostolis: p Sicut locustę. Locustę veniūt abundant flante austro: ⁊ flante aquilone dispgunt: Sic apl'i qui ante passionē ꝓuenerāt ad dnm: in passione dispsi sūt. Zach. xiij. c. Percute pastoꝛē: ⁊ dispgent oues. Uel sicut exponit Glo. tūc excussus est dns in mēbris suis sicut locustę: q̄ ad modū locustaꝝ ꝺ loco ad locū salientiū fugiebant apl'i ⁊ martyres de ciuitate in ciuitatē. Et q̄ hoc de membris suis intelligi debeat/apl's dēmōstrat cū pluraliter dicit: Sicut locustę: per hoc mēbroꝝ multitudinē ondēs. Quarta necessitas resurrectiōis ei⁹/fuit ifirmitas fidei ī apl'is: Unde dicit: q Genua mea. i. apl'i: ibus ꝓius stabā: r Infirmata sūt a ieiunio. i. a defectu fidei: q̄ est cibus ꝓfortās animā. Unde dicit Aug⁹: Crede ⁊ mādūcasti. j. Pet. v. c. Resistite fortes in fide. Ostensa necessitate q̄ christ⁹ debuit suscitari: ipse sciēs suā orationem nō repellendā esse: quasi optādo iam q̄d petierat dicit:

Moraliter

Et caro tu dne dne fac me cū ꝓpt nomē tuum. Hoc debet esse oꝛo christiani: vt petat ꝓpt nomē dei: non ꝓpt sua merita. Ps. Propit⁹ esto pctis nr̄is ꝓpt nomē tuū. Et alibi: Propt nomē tuū deduces me ⁊ enutries me. Deduces. s. ꝑ vias rectas: Et enutries/ꝓsolationib⁹ ⁊ doctrinis. Sꝫ dꝫ dicere: c Dne/dne: nō semel: sed bis: vt oꝛe ꝓfiteat: ⁊ opere exhibeat se seruū dei: sicut dauid: Ego seru⁹ tuus sū: ⁊ fili⁹ ancillę tuę. Itē vt dns intus ⁊ extra dominet ī eo. Itē vt sit dns q̄ ad ꝓhibitiōes ⁊ ꝑcepta. Unde. j. Regꝭ. iij. b. bis dixit dns: Samuel: samuel. Et ait samuel: Loq̄re dne: qꝛ audit seruus tuus. Et q̄d debet oꝛare: d Fac mecū. q. d. opare ī me: ⁊ ego opaboꝛ tecū: qꝛ sine te nō possū bnfacere. Quia dicit apl's. j. Corꝭ. iij. b. Dei adiutoꝛes sum⁹. Sꝫ multi nolūt ipsū iuuare: ꝯ volūt q̄ ipse solus faciat. Sꝫ sapiētes dicūt: Fac mecū: nō solus. Et non dicit/fac hoc vl illud: sed simplicit/fac: In q̄ notat q̄ nō tm̄ vnū vel duo possum⁹ sine ipso: ꝯ oīno nihil. Job. xv. a. Sine me nihil potestꝭ facere. Esa. xxvj. c. Omnia opa nr̄a opatus es ī nobis dne. Itē nō oportet q̄ determinet q̄d petit fieri: qꝛ omnibus debet notū esse: ⁊ in Ps. exprimit: De⁹ autē rex nr̄ ante sęcla opat⁹ ē salutē ī medio terrę. Hoc debem⁹ petere: vt ī nob faciat salutē aīę nr̄ę. Et dic: e Mecū: vt ipsū iuuem⁹ ⁊ cooperemur: sic dicit apl's. Philꝭ. ij. b. Cū metu ⁊ tremore vr̄aꝫ salutē opami. Hāc faciet libēt: f Propt nomē tuū: q̄d ē iesus. i. saluatoꝛ: vt nō accipiat ī vanū istud nomē. Et qꝛ posset aliq̄s putare q̄ licet sine deo ñ posset saluari: tm̄ de⁹ teneret ipsū saluare ꝓpt merita sua. Sꝫ stult⁹ eēt tal: Unde vir tust⁹ nō suā iusticiā/ꝯ dei miscōiaꝫ allegās/subiūgit: g Quia suauis ē miscōia tua. Sup: Qm̄ tu dne suauis ⁊ mitꝭ ꝛc. Sap. xij. a. O q̄ bon⁹ ⁊ suauis ē dne spūs tu⁹ in nobis. Nec solū dei misericordiā: sed ꝓpriā miseriā debet allegare/q̄ saltē vult ꝑpetrare: Unde subdit: h Libera me/ab oī malo: i Quia egen⁹ ⁊ pauꝑ sū ego. Egen⁹/multis egēs. k Et pauꝑ/nihil habēs. Hęc sꝭ exteri⁹ ⁊ interi⁹. Unde addit: m Et coꝛ meū ꝓturbatū est ītra me. q. d. ī meipso iuenio causā ꝓturbatiōis. s. fomitē pctī: ⁊ actuale pctm̄. Ps. Ad meipsū aīa mea ꝓturbata est. Et q̄ h̄ allegat/potest exaudiri: quia sic dicit in Ps. Propt miseriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dns. Et alibi: Coꝛ ꝓtritū ⁊ humiliatū de⁹ nō despicies. Cū his allegare debet breuitatē vitę: ⁊ tēptationū insult⁹. De ꝓmo dicit: n Sic vmbra cū declinat ablat⁹ sū. q. d. iā sū in occasu: ⁊ incertus sū de hoꝛa mortꝭ: Et q̄to diuti⁹ viuo: tāto magꝭ ad mortē accedo: sic vmbra q̄n declinat/longioꝛ fit. Hiere. vj. a. Uę mihi: qꝛ factę sūt longioꝛes vmbrę vespi: Et q̄to longioꝛ efficit/tēdit ad finē sui. Sup. Dies mei sic vmbra declinauerūt. Job. vij. b. Dies mei veloci⁹ trāsierūt q̄ a texētę tela succidit. De scdo. s. de tēptationū isultu: addit: o Et excussus sū sic locustę: q̄. s. de arboꝛib⁹ excutiūt: ⁊ defacili cadūt: Ita diabol⁹ excutit hoīes vt a statu iusticię eū ad ima deijciat. Lucꝭ. xxij. c. Simō ecce sathan expetiuit vos vt cribraret sic triticū. Et hō defacili cadit/nisi dns ipsū iuuet: Unde ibi addit dns: Ego aūt rogaui ꝑ te: vt nō deficiat fides tua. Mau. iij. c. Omnes munitiones tuę q̄si ficus cū grossis suis: q̄ si ꝓcussę fuerint: cadēt ī os comedētꝭ. Apoc. vj. d. Stellę ceciderūt sup terrā sic fic⁹ emittit grossos suos. Postq̄ aūt hō allegauit miseriā suā/⁊ defectū/⁊ piculū tēptationū: ꝑt etiā aliq̄ cōmemoꝛare de bonis q̄ fecit: vt fiducialit magꝭ petat: Unde ⁊ addit: q Genua mea ifirmata

Quadruplex necessitas resurrectionis Christi

Psꝫ. 78.
Psꝫ. 30.
Psꝫ. 115.
Psꝫ. 73.
Psꝫ. 85.
Psꝫ. 41.
Psꝫ. 11.
Psꝫ. 50.
Psꝫ. 101.

a Et caro mea: q̃ in sepulchro iacebat mortua: b Im
mutata est/i resurrectiõe.i.i meli⁹ mutata. Esa.lxj.a. Da/
rẽ eis coronã ꝓ cinere: oleũ gaudij ꝓ luctu. Et b/ c Pro/
Ps.27. pter oleũ.i. ꝓ abũdãtiã charismatũ. Ps. In ipso spera/
uit cor meũ ⁊ adiut⁹ sum: ⁊ reflorꝛuit caro mea. Deinde redit
ad petitionẽ suã: ⁊ al/

a et caro mea imutata est ꝓ
b oleũ. Et ego fact⁹ sũ oppro
c briũ illis: viderũt me ⁊ mo/
d uerũt capita sua. Adiuua me
e dñe de⁹ meus: saluũ me fac
f propter misericordiam tuã. Et scient
g quia man⁹ tua hec: ⁊ tu dñe fe/

legat quo debet ipetra
re: ostẽdẽs q iudęi de/
spexerũt eũ/⁊ illuserũt ⁊
ꝓtaminati sũt: Ũñ di/
cit: b Et ego fa/
ctus sũ opprobriũ
illi. Thren.iij.b. Fa/
Al. ꝓ ctus sũ i derisũ oi po/
Al. scilicet pulo: cãticũ eorꝫ tota
die. Et eodẽ. g. Ego
sũ psalm⁹ eorꝫ. e Viderũt me. Esa.liij.a. Vidim⁹ eũ ⁊
nõ erat aspect⁹. f Et mouerũt capita sua: subsãnãtes
⁊ ꝓtẽnentes. Matth.xxvij.e. Prętereũtes aũt blasphema
bãt eũ: mouẽtes capita sua/⁊ dicẽtes: vah q̃ destruis templũ
dei ⁊c. Facta allegatiõe/fac̃ petitionẽ/dicẽs: g Adiuua
me dñe de⁹ me⁹. Quo? Saluũ me fac.i. liba me a passi
one ꝓ resurrectionẽ. Et oñdit causã efficiẽtẽ/dicẽs: Scõm
misericordiam tuã. Et causã finalẽ/cũ subiungit: m Et sciẽt/
iudęi: cũ me adiuueris: n Quia manus tua hęc.i. qꝛ
ego sũ filij⁹ tu⁹/ꝓ quẽ oparis. Filij⁹ em̃ est man⁹ patris. Ũñ.j.
P.143. petit dauid: Emitte manũ tuã de alto ⁊c. Eccl̃.ij.d. Vidi
⁊ ecce man⁹ missa ad me ⁊c. o Et tu dñe fecisti eã: qũ
Job.1.b. ꝓbũ caro factũ est. Pri⁹ em̃ erat/qꝛ ab ętno: sz facta nõ erat.
Facta est igit̃ ꝑm humanitatẽ: nõ facta aũt ꝑm d uinitatẽ.
Vl̃ sic: m Et sciẽt qꝛ man⁹ tua/ñ man⁹ ipoꝛ ẽ hęc: vl̃
fec̃ hęc: videlz q̃ paterer. q.d. cũ me videri ꝛ resurrexisse: tũc
sciẽt q̃ ñ necessitate: ꝗ tua volũtate passus sũ: ⁊ ipsi nõ fuerũt
nisi ministri: ꝑm illud Actꝫ.iiij.f. Conuenerũt ꝯe in ciuitate
ista aduersus sctm̃ puerũ tuũ iesum quem misisti/herodes ⁊
ponti⁹ pilat⁹ cũ gẽtib⁹ ⁊ ꝓplis israel facere/q̃ man⁹ tua ⁊ ꝓsiliũ
tuũ decreuerũt fieri. o Et tu dñe fecisti eã. s. misericordiam.
Misericordia em̃ mirabil̃ fuit/vt filij⁹ seruos redimeret. Ro.viij.
f. Qui ꝓprio filio suo nõ pepcit: ꝗ ꝓ nob oib⁹ tradidit illũ.
Postea agit de ꝓfusiõe inimicorꝫ: ⁊ ꝏ victoria sua: Et oñdit
inimicos ꝓfusiõe dignos: qꝛ q̃ intẽdebãt nocere ei: totũ ver/
sũ est in ꝓtrariũ: Ũñ dic̃: p Maledicẽt/iudęi: illi. s. ma
nui tuę. i. mihi: et tu bñdices. Scõo oñdit ⁊ petit ꝓfusio/
nẽ eorꝫ/dicẽs: r Qui insurgũt i me ꝓfundant̃: ser/
uus aũt tu⁹. s. ego: lętabit̃/in dextera tua collocat⁹. Ec/
ce cõtrariũ accidit eis sup̃ opinionis: Putauerũt em̃ christũ
cõfundere: ⁊ sibi gaudiũ magnũ facere: sed ipse gaudiũ obti/
nuit: ipsi ꝏ ꝓfusionẽ. Ũñ magnitudinẽ ꝓfusiõis apiens/sb/
dit: s Induãt̃. s. pudore. i. vndiq̃ ꝓfũdant̃: t Qui
detrahũt mihi. s. iudęi: Qõ factũ ẽ cũ eũ resurrexisse au/
dierũt: ⁊ apl̃i hoc vbiq̃ p̃dicauerũt. Esa.xxix.g. Nõ mõ cõ/
fundet̃ iacob/nec vult⁹ ei⁹ erubescet: sed cũ viderit filios su/
os. i. apl̃os: opa manuũ meaꝫ/in medio sui sctificãtes nomẽ
meũ. Sz qꝛ parũ esset si stati in p̃senti ꝓfunderent̃: ostendit
ętemitatẽ ꝓfusiõis/dicẽs: v Et opiant̃ sic diploide
ꝓfusiõe sua. Diplois/est palliũ duplex: Et dicit̃ a/dia/qõ
est duo: et plois/qõ est vestis: et sigt̃ illã duplicẽ ꝓfusionẽ. s.
in p̃senti ⁊ i futuro. Ipsa ⁊ ętna duplex erit: in corpe ⁊ i aia.
Sic q̃ ostẽsa gloria sui ⁊ suoꝫ/⁊ miseria inimicorꝫ: pmittit se
laudaturũ: cũ dic̃: x Cõfitebor dño. s. pfessiõe laudis.
Matth.xj.d. Cõfiteor tibi pater ⁊c. Et ꝗ nõ parũ vl̃ inde/
uote: sed/ z Animis. i. extẽse: Ũñ alia lra hz: vehemẽt̃.
a In ore meo: nõ tm̃ i corde. Matth.v.a. Aperiẽs os
suũ docebat
Moraliter * sũt a ieiunio. Ad lraz em̃ macerãt iusti ⁊ debilitãt cor/
pus suũ ꝗ abstinẽtiã. Ũñ dic̃ apl̃s. j. Corꝫ.ix.d. Castigo cor/
pus meũ ⁊ in seruitutẽ redigo. Hoc ẽ qõ subdit: a Et ca/
Ps.76. ro mea imutata ẽ: qꝛ q̃ ꝏ erat dña: mõ facta ẽ serua: et
seruit spiritui. Hęc mutatio dextrę excelsi. Et ꝗ/ c Propt̃
oleũ.i. ꝓ arida cibaria. Multi em̃ sũt q̃ abstinẽt a carnib⁹
⁊ sanguine: ⁊ ꝓ ꝏdũnẽto hũt oleũ: qõ exiccat pectora ⁊ de/

bilitat. Esa.x.f. Cõputrescet iugũ a facie olei. Vel mystice:
c Propt̃ oleũ.i. ꝓ graz ⁊ misericordiaz dei. q.d. p̃dicta bona
nõ mihi attribuo: ꝗ misericordię ⁊ gratię dei: Sic apl̃s cũ dixisset:
j. Corꝫ.xv.b. Abũdãti⁹ illis oib⁹ laborauí: statim subiũxit:
Nõ aũt ego ꝗ gra dei mecũ. Sũt aũt multę ꝓprietates olei
q̃re ꝓ oleũ intelligitur
gra dei. Oleũ em̃ illu
minat: sic et gra. Ũñ
petim⁹ sic: Spũsscti
gra/illuminet sensus ⁊
corda nra. Job.xij.c.
Ambulate dũ lucẽ ha
betis. Itẽ oleũ ꝏdit:
sic gra amaritudines.
Ps. Parasti i dulce/
dine tua paupi de⁹. i.
humili. Itẽ oleo pugiles ne rechuant̃ inungunt̃: sic pugiles
dei iungũt̃ gra ne capiãt̃ a diabolo. Esa.x.f. Cõputrescet iu
gũ a facie olei. Isto etiã oleo iungũt̃ reges spũales. j. Pet.
ij.b. Vos estꝫ gen⁹ electũ/regale sacerdotiũ. Ps. Unxit te
de⁹ de⁹ tuus oleo lęticię. Itẽ oleũ sine strepitu cadit: sic gra
inuisibilit̃ admittit̃: ⁊ etiã admissa amittit̃. Job.ix.b. Si ve/
nerit ad me/nõ videbo eũ: si abierit nõ itelligã. Itẽ oleũ est
mitigatiuũ ⁊ sanatiuũ: sic gra dei. Ps. Qui sanat cõtritos
corde. Itẽ emollit: sic gra dura corda emollit. Eccl̃.xxxvj
f. Auferã a vob cor lapideũ: ⁊ dabo vob cor carneũ. Cũ his
oib⁹ accedit ad meritũ iusti/q̃ ꝓ bona sua vita deridet̃ a ma
lis hoib⁹: Ũñ sbdit: d Et ego fact⁹ sũ opprobriũ illi.
Job.xij.a. Deridet̃ iusti simplicitas: lãpas ꝓtẽpta apud co/
gitatiões diuitũ. Lãpas/est vir iust⁹/plen⁹ oleo gratię: q̃ tñ cõ/
tẽnit̃: nõ tm̃ apud cogitatiões diuitũ: ꝗ ⁊ factꝫ ⁊ nutrit⁹ stul/
torꝫ: Ũñ subdit: e Uidert̃ me et mouert̃ capita sua:
deridẽdo ⁊ subsanãdo. Esa.xxxvij.d. Despexit te/subsanna/
uit te ꝏgo filia sion: p⁹te caput mouit filia hierlm̃. Filia sion
⁊ hierlm̃/ẽ aia iusti/ꝓ ꝓtẽplationẽ ⁊ pacẽ. Post allegatio/
nes suas/repetit orationẽ/dicẽs: g Adiuua me: in mal̃
vitãdis/i bonis agẽdis/i opprobrijs sufferẽdis: h Dñe/cui
seruio: i De⁹/quẽ colo: k De⁹/quẽ diligo: l Saluũ
me fac propter misericordiam tuã. ij. Paral̃.in fi. Indignum sal/
uabis me ꝑm misericordiam tuã. Ad Titũ.iij.b. Nõ ex opib⁹ iu/
sticię q̃ fecim⁹ nos: ꝗ ꝑm suã misericordiam saluos nos fec̃. m Et
sciẽt/aduersarij: tã dęmones q̃ hoies: n Quia manus
tua hęc. i. qꝛ tu adiuuas me. Ps. Man⁹ em̃ mea auxilia/
bit̃ ei: mihi ꝓficiet inimic⁹ i eo. o Et tu dñe fecisti eã/
manũ. i. auxiliũ. Eccl̃.xl.a. Facta ẽ sup̃ me man⁹ dñi: ⁊ ad/
duxit me illuc: i visiõib⁹ dei adduxit me i trã israel. Dali aũt vi
dẽtes bonũ iustoꝫ/ñ gaudẽt: ꝗ iuidẽt ⁊ detrahũt: Ũñ addit:
p Maledicẽt/detrahentes: illi. i. auxilio ⁊ gratię tuę/quã
videbũt i me. Ps. Pctõr videbit ⁊ irascet. Sz nũq̃d nocet
eorꝫ maledictio bonis bñdictionẽ? Ũñ addit: q Et tu/dñe/
bñdices. Matth.v.a. Bti estꝫ cũ maledixerint vob hoies.
Ũñ dixit dõ. ij. Regꝫ.xvj.c. Dimitte eũ vt maledicat mihi:
si forte ꝓspiciat dñs ⁊ reddat mihi bñdictionẽ ꝓ maledictiõe
hac hodierna. Et ꝗ cognito/ꝓfũdũt̃ maledicẽtes/⁊ gaudẽt il/
li q̃bus maledicũt: Ũñ addit: r Qui insurgũt i me ꝓfũ/
dant̃: seru⁹ aũt tu⁹ lętabit̃. Hec parũ ꝓfũdant̃: sz/ s
Induãt̃ q̃ detrahũt mihi pudore. i. ex oi pte ꝓfũdãt̃.
Nõ tenuit̃: ꝗ itẽse: Hoc ẽ qõ seq̃t̃: v Et opiãt̃ sic diplo
ide ꝓfusiõe sua: vt duplicit̃ ꝓfũdant̃. s. corã deo et hoib⁹.
Et põt legi de bona vl̃ de mala ꝓfusiõe. Eccl̃.iiij.c. Est cõ/
fusio adducẽs pctm̃: ⁊ est cõfusio adducẽs gliaz ⁊ graz. De
hac diploide/Esa.xl.a. Suscępit de manu dñi duplicia pro
oib⁹ pctis suis. Ecõtra ꝏ bonis ꝏ/Baruch.v.a. Circũda/
bit te diploide de⁹ iustiçię: ⁊ imponet mitrã capiti tuo. Esa.
lxj.c. In terra sua duplicia possidebũt. Pro his oib⁹ dicit
se laudaturũ deũ: Ũñ sbdit: x Cõfitebor dño: ꝓfessiõe
laudis. Et nota singula ꝏba: Cõfitebor: ꝗ ꝓtra taciturnos
⁊ torpẽtes. Jone.j.b. Quid torpore depmerꝫ: surge ⁊ iuo/
ca deũ tuũ. y Dño: nõ sibi: Sic ille de q̃ Eccl̃.xxix.a.
Ego feci memetipsũ. z Animis: Cõtra tepidos. j. Corꝫ.
xiiij.c. Psallã spũ: psallã ⁊ mente. a In ore meo: nõ ꝗ
vicariũ. Leuitꝫ.vlꝫ.d

Gra dei affl
lat̃ oleo ꝓ
plures et⁹. ꝓ
ctates

Al. ⁊ reuerẽt

Al. ⁊ vehem

Ps.67.

Ps.44.

Ps.146.

Ps.88.

Ps.111.

suũ docebat eos dicẽs: Beati pauperes ꝛc. Job. vij. f. Sta/
bat iesus ꝛ clamabat. Et vbi laudare et ꝓdicare velit/dicit:
Ps. 43. a ¶ Et i medio mltoꝝ laudabo eũ: sic. ē. dictũ ē: Cõfi/
teboꝝ tibi in eccl'ia magna. Par. xiiij. e. Quotidie apd vos
erã docẽs i tẽplo. Laudabo ꝗ eũ: c ¶ Qui. i. qꝛ ipe/astitit a
dextris pauperis:
scꝛ mei: q̃ fui pauperibus ꝛ amic' i passiõe:
Mt. † Quia d ¶ Ut saluã faceret a persequentibus/iudeis/ animã
meam: non corpus:
Quia Job. ix. c. Terra tradita est in manus impij. s. corpus christi i manus pilati.

a et i mediõ mltoꝝũ laudabõ
c eũ. † Qui astitit a dextr' pau
d perꝭ: vt salũã faceret a psequẽtib⁹ animã meã.

¶ Psalmus dauid. CIX.

Doꝛaliter ✱ vicariũ. Leuit'. vlt'. d. Nec altero cõmutabit'. a ¶ In
medio mltoꝝ: Cõtra murmurãtes i angulis hoꝛas suas.
Matth. vj. a. Amãt in synagogis ꝛ in angulis plateaꝝ stãtes oꝛare. Oꝛ etiã dicit/multoꝝ: est ꝓtra auaros de sua sci/
entia. j. Cor'. x. g. Mõ ꝗrẽs qd̃ mihi vtile est: ꝗ qd̃ multis.
Ps. 33. b ¶ Laudabo eũ. Ps. Sẽp laus ei⁹ in oꝛe meo. c ¶ Qui
astitit a dextris pauperis. Astat em̃ ei dñs: quẽ hoies de/
linquũt. Ũ dic apl's. ij. Timoth. iiij. c. In ꝑma mea defensiõe nemo mihi affuit. Et sequit: Dñs aũt astitit mihi et
ꝓfoꝛtauit me. Sz q̃re dic̃ pot⁹ a dextris q̃ a sinistris: Sup
Ps. 90. em̃ dic̃: Scuto circũdabit te ꝗtas ei⁹. Et. ij. Cor'. vj. b. Per
arma iusticie a dextris ꝛ a sinistris. Sol'. Diabol⁹ plures facit insult⁹ a dextris. i. ī spũalib⁹: ꝛ iõ a dextris maioꝝ idiget
hõ auxilio. Vel possum⁹ dicere q̃ i viro iusto nihil ē sinistrũ:
ꝗ totũ dextrũ. Judic'. iij. b. Utraq̃ manu vtebat ꝓ dextera. Et ad qd̃ astitit subiũgit: d ¶ Ut saluã faceret a psequẽtib⁹ aiaꝝ meã: nõ vt diuitẽ faceret bursã. Job. ij. b.
Uniuersa q̃ hꝫ hõ dabit ꝓ aia sua. e ¶ A psequẽntib⁹ aiaꝝ
meã/dẽmonib⁹. Threñ. iiij. d. Uelociores fuerũt psecutores
nr̃i aq̃lis cęli. Cit⁹ em̃ venit diabol⁹ ad ĩfirmũ q̃ sacerdos
q̃tũcũq̃ acceleret. Et seq̃t ibi: Sup mõtes psecuti st̃ nos. i.
in dignitatib⁹: in deserto insidiati sũt nobis. i. ī religiõe. Ab
his psequẽntib⁹ saluos faciat aias nr̃as saluator nr̃ iesus christus: q̃ est bñdict⁹ ī sęcl'a sęcl'oꝝ/amẽ. ¶ Exposi. Ps. CIX.

Dixit dñs ꝛc. Titul⁹. Psalm⁹ dauid. Titul⁹ patet. In ꝓcedẽti psalmo egit ꝓpha de christi passiõe:
in isto agit de christi diuinitate ꝛ de ꝗbi icarnatiõe:
vt sic iterscalarit' loq̃ndo videat' esse de angelis ascẽdentib⁹
ꝛ descẽdẽtib⁹: q̃s vidit iacob/Gen. xxviij. c. Intẽtiõe hortat
Partitio psalmi subijci christo. Mod⁹. Tꝓtit⁹ est psalm⁹. Primo ꝓpha refert ꝗba pr̃is de filio: in q̃d natura diuinitat' ꝛ humanitat' ostẽdit'. Scõd pr̃ oñdit naturã diuinitat' simplicit': ibi: Tecũ ꝓncipiũ. Tertio ꝓpha agit de humanitate christi: ibi:
Jurauit. Naturã q̃ diuinitat' aperiẽs ꝓpha: ait: f ¶ Dixit
dñs/pater: g ¶ Dño meo/filio: h qd̃ sequit: Sede ꝛc.
Ps. 108. Et est ꝓgrua ꝓtinuatio ei qd̃. s. dixerat filij⁹: De⁹ laudẽ meã
ne tacuer'. Et h̄ iducit ꝓpha patrẽ laudantẽ ꝛ rñdentẽ filio:
h ¶ Sede a dextr' meis: Ecce magna laus ꝛ honor. Et
sciendũ q̃ more nr̃o ponit hic ꝓpha/dixit: vt videlꝫ hõ instruat: Mõ em̃ pr̃ h̄ ꝓtulit oꝛe: ꝗ effectu vl' dispositiõe ęterna. Ũ sic debet legi: Dñs dño dixit. i. pr̃ genuit filiũ: ꝓ
quẽ fieret qd̃ sequit'. Eadẽ em̃ rõne q̃ filij⁹ dr̃ ꝗbũ: ei⁹ generatio dicit' dictio. Eccl'. xxiiij. a. Ego ex oꝛe altissimi ꝓdij.
Ps. 44. Ps. Eructauit coꝛ meũ ꝗbũ bonũ. i. filiũ. Ul' f ¶ Dixit. i.
ęternaliter disposuit: g ¶ Dño meo. i. filio. Mõ dicit dñs
me⁹: ꝗ dicit/dño meo: qꝛ sol⁹ filij⁹ fact⁹ est emanuel: Esa.
vij. c. Etsi pater est dñs nr̃ ꝓ regnũ et potestatẽ: solus tñ filij⁹ est dñs nr̃ ꝓ naturę ꝓticipationẽ. h ¶ Sede a dextris
meis. i. ī q̃litate: inquãtũ de⁹. Job. xviij. b. Oia mea tua
sũt. Uel inquantũ hõ: a dextris. i. in potioꝝ⁹ bonis patris. Act'. vij. g. Ecce video cęlos aptos: ꝛ filiũ hois stantẽ
a dextris ꝗtut' dei. Par. vlt'. d. Et sedet a dextris virtutis
dei. Sede iquã: i ¶ Donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ: id est plenarie tibi subijciã vel adoptatos vl' victos: vt sub te oẽs locũ teneãt/siue gr̃ę/ siue pęnę.
Et potest intelligi/pedũ tuoꝝ/quãtũ ad deitatẽ/ꝛ quãtũ
ad humanitatẽ: Deitas em̃ pes est sustẽtãs. Et dic̃ ī plurali:
qꝛ multiplicit' sustẽtat. Heb. j. b. Portãs oia ꝗbo ꝗtut' suę.
Sub deitate ponunt' oñes inimici/q̃tũ ad manifestationẽ:
qꝛ añ positi erãt ꝓ potestatẽ. Eccl'. xxiiij. a. Supbꝝ ꝛ sublimiũ colla ꝓpria ꝗtute calcaui. Itẽ hũana natura est pes: qꝛ
est inferior in christo.
Et dic̃ de hac ī plurali/pedũ: ꝓpt̃ corp⁹ ꝛ aiaꝝ. Esa. xli. a. Semita ī pedib⁹ eius nõ appebit. i. semita peccati ī corpe ꝛ aia christi. Sub his pedibus
ponent' oia: maxie in
die iudicij. Esa. lxiij. a. Calcaui eos ī ira mea. i. calcabo. Et
q̃ dic̃/sede ꝛc. donec ꝛc. nõ intelligendũ est q̃ ampl⁹ nõ
sit sessur⁹. Li/donec/em̃ nõ est exclusiuũ: ꝗ inclusiuũ: sic in
mult' locl' ponit: Sic ibi in Ps. Oculi nr̃i sp ad dñm/donec Ps. 122.
misereat nr̃i. Et Matth. j. d. Mõ cogiscebat eã donec peperit
filiũ suũ ꝑmogenitũ. Et. j. Timoth. iiij. d. Donec venio attẽde lectioni. Chrysostom⁹ ponit tale exẽplũ: Mõ loq̃bat ei
donec moꝛtu⁹ ē: et nũq̃d tũc: Mõ oportet: qꝛ iquit Chrysostom⁹/negauit qd̃ fieri potuit: qd̃ ꝗo ñ potuit fieri/cur negaret: Mucusq̃ fuerũt ꝗba pr̃is ad filiũ/ q̃ recitauit ꝓpha: nũc
aũt ꝓuertit se ꝓpha ad loq̃ndũ ipsi christo/dicẽs: k ¶ Uirgã vtut' tuę ꝛc. q. d. de⁹ pr̃ dixit inimicos ponẽdos scabellũ: Sz nõ ī futuro tm̃ iplebit: ꝗ ī pr̃iti icipiet. Et vñ incęperit ostẽdit: dicẽs: Uirgã vtut' tuę emittet dñs ex
sion. i. potẽtię
Doꝛalit': f ¶ Dixit dñs ꝛc. Hoc dic̃ dauid: q̃ iterꝓtat Doꝛaliter
manu foꝛt': vel aspectu desiderabilis: ꝛ significat bonũ affectũ in aia: q̃ foꝛt' ē manu. i. ad eliciendũ op⁹ bonũ: ꝛ ideo desiderabilis est ãgelis ad videndũ. Hic dic̃: Dixit dñs. i. intellect⁹ vl' synderesis: vl' ipse spũsctũs: g ¶ Dño meo. i.
libero arbitrio: qd̃ est dñs ī regno aię: h ¶ Sede a dextr'
meis. i. ī bonis spũalib⁹ req̃esce. Liberũ em̃ arbitriũ ad mo Libex arbitriũ
dũ auis volitat huc ꝛ illuc: qꝛ nihil est mẽte fugaci⁹. Sz fa/ ad modũ auis
tua est auis q̃ residet ī sterq̃linio vel laqueo: Sic fatuũ ē mul volitat
toꝝ arbitriũ q̃ multa loca circũeundo volitant: mõ cogitãtes de pnia tali vl' tali faciẽda: mõ de religione illa vl' illa intrãda: Et tãdẽ nec hic nec ibi residẽt: ꝗ sic scabzones in sterq̃linio ꝛ laq̃is diuitiaꝝ ꝛ pctõꝝ alioꝝ faciũt sessionẽ. Threñ.
iij. g. Sessionẽ eoꝝ ꝛ resurrectionẽ vide. Diuitię aũt ꝛ tpalia
stercoꝛa sũt ꝓ m iudiciũ pauli/Phil'. iij. b. Oia detrimẽtũ feci ꝛ arbitroꝛ vt stercoꝛa. Itẽ laquei st̃. j. Timoth. vj. b. Qui
volũt diuites fieri: icidũt ī tẽptatiões ꝛ laqueũ diaboli. Sap.
xiiij. b. Creaturę dei ī odiũ factę st̃: ꝛ ī tẽptationẽ aię hoim:
ꝛ ī muscipulã pedib⁹ isipiẽtiũ. Hęc aũt sũt a sinistris: sic ꝛ
Prouer. iij. b. In sinistra illi⁹ diuitię ꝛ glia. A dextr' aũt nõ
sũt laquei/nec ĩmũdicię: ꝗ mũdicia ꝛ vita ęterna. Ũ ibidẽ:
Lõgitudo diei ī dextera ei⁹. Jõ dꝫ sedere liberũ arbitriũ a
dextr'. i. illa eligere q̃ ad illã vitã pducũt: ꝛ ī illis manere/nõ
ad hoꝛã/ꝗ sp: Ũ seq̃t: i ¶ Donec ponã: dic̃ bon⁹ affect⁹:
inimicos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ. i. donec sbiecti sint
tibi penit⁹ inimici tres: de q̃b⁹ ꝛ: mund⁹/caro/dẽmonia ꝛc.
Hęc aũt supat bon⁹ affect⁹/ꝛ ponit sb pedib⁹ libi arbitriũ: qꝛ
sic aiat' hõ ñ pcipit ea q̃ st̃ spũs dei: sic coꝛ affectũ dulcedie dei 1. Cor'. 2. d.
abomiabit' voluptatẽ pcti: Quia gustato spũ/desipit oꝛs caro. Nec solũ peccare ꝓtẽnit anim⁹ sic affect⁹: sz etiã ī eis q̃ in
mũdo agere licet/occupari rẽuit: vt ꝛ ꝛ btõ Augl'. Displicebat ei q̃d̃q̃ agebat ī sęcl'o ꝓ dulcedie dei ꝛ decoꝛe dom⁹ dei
quã dilexit. k Uirgã vtut' tuę emittet dñs ex siõ. Hoc Btã ꝗgo dicit
ē bonũ thema ī natiuitate btẽ ꝗgis: vt ꝓpha ando dicat ꝓpha ꝗga virtutis
christo: Uirgã vtut' tuę. i. beatã virginẽ. l ¶ Emittet
✱ dñs ex sion
k ¶ Uirgã vtut' ꝛc: Doꝛalit'. Uirga ē correctio. j. Cor' Alit' moꝛaliter
iij. d. Quid vult': ī virga veniã ad vos ꝛc. Ps. Uisitabo in Ps. 88.
virga iniq̃tates eoꝝ. Hęc tũc est ꝗga ꝗtutis diuinę: cũ coꝛre Virga dicit'
ctũ emẽdat. Hęc ē em̃ ꝗr⁹ dei. Prouer. xxiij. b. Noli subtrahere a puero disciplinã: si em̃ pcusser' eũ ꝗga/nõ moꝛiet: pcuties eũ ꝗga: ꝛ aiaꝝ ei⁹ de iferno liberasti. Hãc/ l ¶ Emit/
tet dñs ex sion